

Вінницький національний технічний університет
(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет Інформаційних електронних систем
(повне найменування інституту, назва факультету (відділення))

Кафедра Інформаційних радіоелектронних технологій і систем
(повна назва кафедри (предметної, циклової комісії))

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

«РОЗРОБКА МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ

ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ»

Виконав: студент 2-го курсу, групи РТ-23м
спеціальності 172 – Електронні комунікації
та радіотехніка

(шифр і назва напрямку підготовки, спеціальності)

Білецький С.С.

(прізвище та ініціали)

Керівник: к.т.н., доц.доцент. каф ІРТС
Савицький А. Ю..

(прізвище та ініціали)

« 12 » 12 2024 р.

Опонент: к. т. н. доц. доцент каф. ІКСТ

Семенова О.О.

(прізвище та ініціали)

« 13 » 12 2024 р.

Допущено до захисту

Завідувач кафедри ІРТС

д.т.н. проф. Осадчук О.В.

(прізвище та ініціали)

« 13 » 12 2024 р.

Вінницький національний технічний університет
Факультет Інформаційних електронних систем
Кафедра Інформаційних радіоелектронних технологій і систем
Рівень вищої освіти II-й (магістерський)
Галузь знань – 17 Електроніка, автоматизація та електронні комунікації
Спеціальність – 172 Електронні комунікації та радіотехніка
Освітньо-професійна програма – Радіотехніка

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри ІРТС

д.т.н., проф. Осадчук О.В.

«14» вересня 2024 року

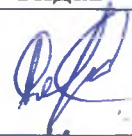
З А В Д А Н Н Я НА МАГІСТЕРСЬКУ ДИПЛОМНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Білецькому Станіславу Сергійовичу

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи. Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування
керівник роботи к.т.н., доц.доцент. каф. ІРТС Савицький А. Ю.
затверджені наказом вищого навчального закладу від 17.09.2024 р. № 310
2. Строк подання студентом роботи 13 12 2024 року
3. Вихідні дані до роботи: Вхідне живлення 6-20В, Максимальна дальність роботи 2м, Вага 120г, Максимальна частота опитування 40-50 Гц.
4. Зміст текстової частини: Вступ, Теоретичні відомості просторової орієнтації, Розробка структурної схеми мікропроцесорного засобу просторового орієнтування, Розробка електричної принципової схеми мікропроцесорного засобу просторового орієнтування, Економічна частина, Висновки, Список використаних джерел, Додатки.
5. Перелік ілюстративного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень):
Електрична принципова схема, Блок схема мікроконтролерного засобу просторового орієнтування, Структурна схема Arduino Nano , Структурна схема датчика HC-SR04, Розпіновка Arduino Nano , Діаграми сигналів датчика HC-SR04 при роботі, Електрична принципова схема Arduino Nano , Електрична принципова схема ультразвукового вимірювача відстані HC-RS4.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	виконання прийняв
Основна частина	к.т.н, доц. доцент. кафедри ІРТС. Савицький А. Ю.		
Економічна частина	доцент каф. ЕПВМ, доцент, к.е.н., Кавецький В.В.		

7. Дата видачі завдання 16.09.2024 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів магістерської кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	При-мітка
1.	Вибір, узгодження та затвердження тем МКР на випусковій кафедрі.	02.09.2024-07.09.2024	
2.	Огляд та аналіз літературних джерел.	08.09.2024-16.09.2024	
3.	Затвердження тем по ВНТУ. Розробка завдання на МКР.	17.09.2024-30.09.2024	
4.	Попередня розробка основних розділів. Аналіз вирішення поставленої задачі. Розробка структурної схеми та технічних рішень.	01.10.2024-20.10.2024	
5.	Математичне моделювання та електричні розрахунки. Експериментальне дослідження.	21.10.2024-04.11.2024	
6.	Розробка ілюстративної частини МКР.	05.11.2024-15.11.2024	
7.	Економічна частина.	16.11.2024-25.11.2024	
8.	Оформлення пояснювальної записки та ілюстративної частини.	26.11.2024-01.12.2024	
9.	Нормоконтроль.	02.12.2024-07.12.2024	
10.	Попередній захист МКР, доопрацювання, рецензування МКР.	09.12.2024-12.12.2024	
11.	Захист МКР ЕК.	14.12.2024-17.12.2024	

Студент

(підпис)

Білецький С.С.

Керівник роботи

(підпис)

Савицький А.Ю.

АНОТАЦІЯ

УДК621.396.6

Білецький С. С. Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування. Магістерська кваліфікаційна робота зі спеціальності 172 – Електронні комунікації та радіотехніка – Радіотехніка. Вінниця: ВНТУ, 2024. 101 с.

Укр. мовою. Бібліографія: 34 назв; рис.: 23; табл.: 12.

Магістерська кваліфікаційна робота присвячена розробці мікроконтролерного засобу просторового орієнтування. У роботі проведено дослідження сучасних методів ультразвукового сенсорного виявлення перешкод, розроблено алгоритми обробки сигналів та управління тактильними сервоприводами для надання користувачам зворотного зв'язку.

У теоретичній частині виконано огляд існуючих систем навігації для осіб з порушеннями зору, обґрунтовано вибір апаратної платформи на основі мікроконтролера Arduino Nano та ультразвукових датчиків HC-SR04. Розглянуто принципи роботи сенсорів, способи обробки та фільтрації отриманих даних для підвищення точності вимірювання.

Практична частина охоплює розробку електричної принципової схеми пристрою, програмування мікроконтролера для обробки сигналів від датчиків та управління вібраційними сервоприводами SG90. Впроваджено алгоритм адаптивного визначення перешкод та їх просторового розташування з мінімальними затримками.

Проведено тестування розробленого пристрою в реальних умовах, яке підтвердило його ефективність та точність у виявленні об'єктів на відстані до 3 метрів. Крім того, виконано економічний аналіз проекту, який підтвердив доцільність його впровадження.

Ключові слова: просторове орієнтування, ультразвукові датчики, HC-SR04, Arduino Nano, тактильний зворотний зв'язок, сервоприводи SG90, адаптивний алгоритм, фільтрація сигналів.

ANNOTATION

Biletskyi S. S. Development of a Microcontroller-Based Spatial Orientation Device. Master's Qualification Thesis in the specialty 172 – Electronic Communications and Radio Engineering – Radio Engineering. Vinnytsia: VNTU, 2024. 101 p.

In Ukrainian. Bibliography: 34 titles; figures: 23; tables: 12.

The master's thesis is dedicated to the development of a microcontroller-based spatial orientation device. The research focuses on modern methods of ultrasonic obstacle detection, the development of signal processing algorithms, and the control of tactile servomotors to provide feedback to users.

The theoretical part includes a review of existing navigation systems for visually impaired individuals, substantiates the selection of a hardware platform based on the Arduino Nano microcontroller and HC-SR04 ultrasonic sensors, and examines the principles of sensor operation, data processing, and filtering methods to enhance measurement accuracy.

The practical part covers the design of the device's circuit diagram, programming the microcontroller to process sensor data, and managing SG90 vibration servomotors. An adaptive algorithm for obstacle detection and spatial positioning with minimal latency has been implemented.

The developed device was tested in real-world conditions, confirming its efficiency and accuracy in detecting objects at distances of up to 3 meters. Additionally, an economic analysis of the project was conducted, demonstrating its feasibility for implementation.

Keywords: spatial orientation, ultrasonic sensors, HC-SR04, Arduino Nano, tactile feedback, SG90 servomotors, adaptive algorithm, signal filtering.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	8
1 ТЕОРЕТИЧНІ ВІДОМОСТІ ПРОСТОРОВОЇ ОРІЄНТАЦІЇ.....	11
1.1 Огляд літературних джерел з проблем орієнтації в просторі для людей з вадами зору.....	11
1.2 Сучасні технології для створення засобів просторової орієнтації.....	12
1.3 Огляд методів і алгоритмів обробки сигналів у системах орієнтації.....	16
1.4 Аспекти розробки засобів просторової орієнтації та перспективи вдосконалення.....	19
1.5 Висновки до розділу.....	21
2 РОЗРОБКА СТРУКТУРНОЇ СХЕМИ МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ.....	23
2.1 Вибір та обґрунтування схеми пристрою.....	23
2.2 Обґрунтування вибору та огляд мікроконтролера.....	25
2.3 Огляд основних компонентів Arduino Nano.....	31
2.4 Вибір вимірювача відстані.....	38
2.5 Огляд основних компонентів ультразвукового датчика HC- SR04.....	41
2.6 Розробка програмного забезпечення.....	42
2.7 Висновки до розділу.....	55
3 РОЗРОБКА ЕЛЕКТРИЧНОЇ ПРИНЦИПОВОЇ СХЕМИ МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ.....	56
3.1 Вибір елементів мікроконтролера.....	56
3.2 Вибір елементів ультразвукового датчика.....	57
3.3 Розробка технологічного процесу регулювання та налаштування.....	59
3.4 Основні несправності та методи їх усунення.....	63
3.5 Висновки до розділу.....	66
4 ЕКОНОМІЧНА ЧАСТИНА.....	67
4.1 Проведення комерційного та технологічного аудиту науково-технічної розробки.....	67
4.2 Розрахунок узагальненого коефіцієнта якості розробки.....	68

4.3 Розрахунок витрат на проведення науково-дослідної роботи.....	69
4.4 Розрахунок економічної ефективності науково-технічної розробки при її можливій комерціалізації потенційним інвестором.....	80
4.5 Висновки до розділу.....	85
ВИСНОВКИ.....	86
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	87
Додаток А (обов'язковий). Ілюстративний матеріал.....	92
Додаток Б (обов'язковий). Протокол перевірки навчальної (магістерської) кваліфікаційної роботи.....	97
Додаток В (довідниковий). Лістинг програми.....	99

ВСТУП

Актуальність теми

Розробка мікроконтролерного пристрою для просторового орієнтування, який допомагає людям із вадами зору орієнтуватися в навколишньому середовищі за допомогою ультразвукових технологій, є надзвичайно актуальною в сучасному світі. Основні аспекти, що підтверджують актуальність цієї теми:

Покращення якості життя: Люди з вадами зору часто стикаються з труднощами під час самостійного пересування. Використання ультразвукового модуля орієнтації може суттєво підвищити їхню мобільність, даючи інформацію про перешкоди, що дозволяє їм самостійно пересуватися в просторі.

Швидкий розвиток технологій: Сучасні досягнення в області мікроелектроніки дозволяють створювати компактні, точні та енергоефективні пристрої. Ультразвукові сенсори забезпечують точні вимірювання відстаней до об'єктів та їх просторового розташування, що робить такі пристрої перспективними для подальшого впровадження.

На даний час існує достатньо широка номенклатура пристроїв просторового орієнтування, які реалізують різні принципи позиціонування, а також розрахунку відстаней, швидкості та прискорення. Однак, дані пристрої не отримали широкого розповсюдження через недосконалість конструкції, похибки вимірювання і високий час відклику. Тому, розробка модуля орієнтування на основі ультразвукового датчика дозволяє покращити характеристики даного класу пристроїв, забезпечуючи можливість широкого впровадження для покращення якості життя людей із вадами зору.

Аналіз останніх досліджень

На даний час існують різні види модулів просторового орієнтування, спрямовані на покращення мобільності людей із вадами зору. Сучасною розробкою є система Sunu Band фірми Sunu Inc., яка використовує ультразвукові сенсори для виявлення перешкод у просторі та передає

користувачеві тактильний зворотний зв'язок через вібрацію. Цей пристрій активно застосовується для навігації у приміщеннях та на відкритих просторах.

Подальше удосконалення таких типів пристроїв пов'язане із збільшенням зони зчитування датчика та інтеграцією ультразвукових модулів із технологіями GPS-навігації та голосових асистентів. Це дозволяє створювати комплексні рішення, які допомагають не лише уникати перешкод, а й орієнтуватися у великих міських просторах.

Мета роботи

Метою магістерської роботи є підвищення точності, ефективності та зручності мікроконтролерного засобу просторового орієнтування за рахунок удосконалення алгоритмів обробки даних та покращення взаємодії між ультразвуковими сенсорами й системою зворотного зв'язку.

Завдання дослідження

Основними завданнями дослідження є:

Розробка архітектури та структурної схеми модуля орієнтації, включаючи визначення основних компонентів і їх взаємодії для забезпечення стабільної роботи пристрою.

Проведення експериментальних досліджень і моделювання роботи модуля для оцінки його параметрів, таких як точність, швидкість реакції та діапазон дії.

Аналіз отриманих результатів і формулювання рекомендацій щодо подальшого вдосконалення пристрою для покращення якості просторової орієнтації людей із порушеннями зору.

Об'єкт та предмет дослідження

Об'єкт дослідження: Процес перетворення лінійних параметрів позиціонування в електричний вимірювальний сигнал для забезпечення просторового орієнтування.

Предмет дослідження: Технічні характеристики, алгоритми обробки сигналів і точність роботи ультразвукових датчиків, що використовуються в мікроконтролерному модулі орієнтації.

Наукова новизна

Наукова новизна полягає в покращенні характеристик модулів орієнтування в просторі шляхом використання ультразвукового методу вимірювання та розробки оптимального адаптивного алгоритму обробки сигналів, що забезпечує підвищення точності вимірювань і зниження рівня шумів.

Практична новизна одержаних результатів полягає в створенні економічно доцільного мікроконтролерного пристрою просторового орієнтування, який забезпечує користувачів із вадами зору актуальною інформацією про розташування об'єктів у реальному часі.

Для досягнення поставленої мети у магістерській кваліфікаційній роботі розв'язуються наступні задачі:

- провести аналіз існуючих технологій просторової орієнтації для людей із вадами зору та обґрунтувати переваги використання ультразвукових сенсорів у системах орієнтації;
- розглянути принципи роботи та побудови структурної схеми мікроконтролерного засобу просторової орієнтації;
- провести моделювання впливу параметрів сигналу на точність вимірювання за допомогою ультразвукових сенсорів;
- провести дослідження ефективності адаптивних алгоритмів обробки сигналів для підвищення точності та зменшення шумів у системі;
- розробити програмне забезпечення для обробки та відображення даних, що забезпечує інформування користувача про перешкоди у режимі реального часу.

Особистий внесок здобувача

Основні положення і результати магістерської кваліфікаційної роботи отримані автором практично самостійно.

Структура і обсяг роботи

Магістерська кваліфікаційна робота складається з 4 розділів, висновків, додатків та списку використаних джерел.

1 ТЕОРЕТИЧНІ ВІДОМОСТІ ПРОСТОРОВОЇ ОРІЄНТАЦІЇ

Орієнтація в просторі є ключовою здатністю людини, яка забезпечує її безпеку та можливість ефективної взаємодії з навколишнім середовищем. Для осіб із вадами зору питання орієнтації набуває особливого значення, оскільки обмежена спроможність до візуального сприйняття простору знижує їхню мобільність та автономність.

1.1 Огляд літературних джерел з проблем орієнтації в просторі для людей з вадами зору

1. Дослідження інтеграції ультразвукових сенсорів у пристрої для просторової орієнтації

У роботі L. Кау описується використання ультразвукових сенсорів у портативних пристроях для людей із порушеннями зору. Автор розглядає принцип роботи сенсорів, аналізує їх точність та ефективність у міських умовах. Дослідження показує, що ультразвук може забезпечити надійне виявлення перешкод на відстані до 4 метрів, що значно полегшує навігацію[1].

2. Система допомоги на основі тактильного зворотного зв'язку
У дослідженні D. Dakoroulos, N.G. Bourbakis було розроблено пристрій для орієнтації з використанням ультразвукових сенсорів і тактильного інтерфейсу. Пристрій аналізував відстань до об'єктів і передавав інформацію через вібрації різної інтенсивності. Результати експериментів підтвердили, що тактильний зворотний зв'язок є ефективним і швидко засвоюється користувачами[2].

3. Розробка "розумних" тростин для людей із вадами зору
Дослідження N. Garcia-Moreno, S. F. Fernández зосереджувалося на створенні "розумної" тростини з вбудованими ультразвуковими сенсорами. Тростина могла визначати перешкоди на висоті голови й тулуба, що традиційні тростини не враховували. Впровадження технології значно покращило безпеку користувачів у міському середовищі. [3]

4. Використання аудіоінтерфейсу для навігації. У роботі Р. Meijer було запропоновано технологію, що трансформує зображення з камер у звукові сигнали. Цей підхід давав змогу людям із вадами зору "чути" простір, що їх оточує. Хоча технологія мала обмеження через складність інтерпретації звуків, вона виявилася перспективною для інтеграції з ультразвуковими сенсорами[4].

5. Порівняння точності різних сенсорних систем для орієнтації. У статті Н. Kim, S. Kim було проведено порівняльний аналіз ультразвукових, інфрачервоних і оптичних систем для просторової орієнтації. Результати показали, що ультразвук забезпечує найбільшу ефективність у співвідношенні ціна/якість, тоді як оптичні системи мають переваги у складних сценаріях з високою точністю[5].

1.2 Сучасні технології для створення засобів просторової орієнтації

Засоби просторової орієнтації є складними пристроями, що поєднують сучасні сенсорні технології, алгоритми обробки даних і зручні інтерфейси для користувача. У даному пункті розглянуто основні фізичні принципи функціонування та відомі модулі орієнтування у просторі.

1.2.1 Ультразвукові сенсори

Ультразвукові модулі вимірювання лінійних відстаней знайшли широке застосування завдяки розвинутій технології виготовлення і калібрування, що виявляється високими метрологічними, а також економічними показниками. Приклад такого сенсору представлено на рис.1.1. До переваг таких пристроїв слід віднести[6]:

- Низька вартість у порівнянні з іншими сенсорними технологіями.
- Висока точність вимірювання відстаней у межах 2–4 метрів.
- Стійкість до умов слабкої освітленості.

Рисунок 1.1 – Ультразвуковий сенсор HC-SR04

1.2.2 Лазерні далекоміри

Лазерні далекоміри використовуються для точнішого визначення відстаней та створення тривимірних карт оточення. Вони випромінюють лазерний промінь і аналізують час повернення відбитого сигналу[6]. Приклад такого далекоміру представлено на рис.1.2.

Переваги:

- Висока точність і деталізація, що дозволяє створювати 3D-моделі простору.
- Можливість роботи на великих відстанях (до 100 метрів).

Недоліки:

- Висока вартість обладнання.
- Залежність від умов освітлення та атмосферних явищ.

Рисунок 1.2 – Лазерний далекомір Benewake LiDAR TFmini-S

1.2.3 Інфрачервоні сенсори

Інфрачервоні сенсори використовують інфрачервоні хвилі для виявлення об'єктів. Їх перевагою є здатність працювати у темряві[6]. Приклад такого сенсору представлено на рис.1.3.

Переваги:

- Енергоефективність.
- Компактність і легка інтеграція в невеликі пристрої.

Недоліки:

- Обмежений діапазон роботи (до 2 метрів).
- Залежність від температури об'єктів і навколишнього середовища.

Рисунок 1.3 – Інфрачервоний PIR датчик руху D203S

1.2.4 Камери та комп'ютерний зір

Використання камер у поєднанні з алгоритмами комп'ютерного зору дозволяє створювати пристрої, які аналізують зображення для розпізнавання об'єктів і маршруту[7]. Приклад такої камери представлено на рис.1.4.

Переваги:

- Висока гнучкість у розпізнаванні об'єктів.
- Можливість інтеграції з алгоритмами штучного інтелекту для покращення точності.

Недоліки:

- Складність обробки даних у реальному часі.

- Висока енергозатратність.

Рисунок 1.4 – Мультиформатна камера PiPo PP-D1C06F200ME

1.2.5 Сенсори на базі MEMS (мікроелектромеханічні системи)

MEMS-сенсори, такі як акселерометри та гіроскопи, забезпечують визначення руху та положення пристрою[7]. Приклад сенсору представлено на рис.1.5.

Переваги:

- Компактність і низька вартість.
- Висока швидкість роботи.

Недоліки:

- Обмежена точність у довгостроковій перспективі через накопичення похибки.

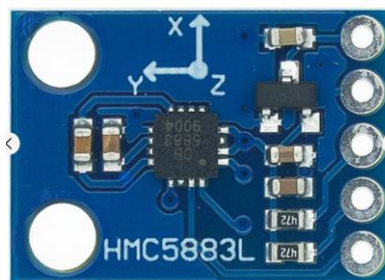

Рисунок 1.5 – Акселерометр і гіроскоп HW-127 HMC5883L

1.2.6 Інтеграція сенсорів у багатофункціональні системи

Сучасні засоби орієнтації часто об'єднують кілька типів сенсорів для покращення точності та надійності. Наприклад, комбінація ультразвукових сенсорів, лазерних далекомірів і камер дозволяє створювати багатофункціональні системи, що забезпечують орієнтацію в складних умовах та підвищують точність і надійність визначення перешкод за рахунок взаємної перевірки показників різних сенсорів та компенсації їхніх недоліків. [7].

1.3 Огляд методів і алгоритмів обробки сигналів у системах орієнтації

Обробка сигналів є важливим аспектом роботи засобів орієнтації в просторі, адже саме алгоритми забезпечують перетворення отриманих сенсорами даних у зрозумілу і корисну інформацію для користувача. У цьому підрозділі розглянуто основні методи й алгоритми, які застосовуються для аналізу, фільтрації та інтерпретації сигналів у системах орієнтації.

1.3.1 Методи фільтрації шуму

Сенсори, такі як ультразвукові датчики, камери чи лазерні далекоміри, схильні до впливу шуму, який може призводити до помилок у визначенні відстаней чи напрямків. Для мінімізації цього впливу використовують такі методи фільтрації[8]:

- Фільтр Калмана

Використовується для передбачення стану системи й корекції даних, отриманих із сенсорів.

Особливість: підходить для роботи в реальному часі, забезпечуючи ефективну фільтрацію сигналів.

Застосування: часто використовується у системах з мультисенсорним інтегруванням, наприклад, у комбінації акселерометрів і гіроскопів.

- Медіанний фільтр

Видаляє пікові шуми, які можуть виникати через випадкові перешкоди.

Особливість: зберігає різкі переходи у сигналі, що важливо для систем, які працюють із об'єктами складної геометрії.

- Біноміальний фільтр

Згладжує дані, зменшуючи вібрації й високочастотні перешкоди.

Особливість: підходить для систем, що аналізують стабільні сигнали, такі як відстань до об'єкта.

1.3.2 Методи об'єднання даних із сенсорів

У сучасних системах орієнтації часто використовують декілька типів сенсорів, і для ефективного аналізу даних необхідно об'єднувати інформацію з різних джерел[8].

- Метод Байєсівського оцінювання

Використовується для об'єднання даних, враховуючи ймовірність похибок кожного сенсора.

Наприклад, комбінування даних з ультразвукових датчиків і камер дозволяє покращити точність визначення об'єктів.

- Фьюжн-системи (Sensor Fusion)

Включають алгоритми, які інтегрують дані з різних сенсорів у єдину систему.

Перевага: підвищення надійності і точності сигналу, зменшення впливу похибок одного із сенсорів.

- Нейромережеві моделі

Використовуються для аналізу даних великих обсягів, отриманих із сенсорів.

Наприклад, штучні нейронні мережі можуть виявляти шаблони вхідних сигналів і передбачати дії користувача.

1.3.3 Алгоритми визначення об'єктів і маршруту

У системах орієнтації критично важливо точно визначати об'єкти в просторі та будувати безпечні маршрути. Для цього застосовуються наступні алгоритми:

- Алгоритм A*

Використовується для пошуку оптимального маршруту в середовищах із перешкодами.

Застосовується в системах орієнтації, які передбачають навігацію, наприклад, у мобільних роботах.

- Метод кластеризації K-Means

Використовується для групування отриманих даних із сенсорів.

Наприклад, для розпізнавання зон із великою кількістю об'єктів і визначення безпечного маршруту.

- Методи глибокого навчання

Аналіз зображень і відео, отриманих із камер, для розпізнавання об'єктів і оцінки їхньої віддаленості.

Переваги: висока точність і здатність адаптуватися до змін навколишнього середовища.

1.3.4 Обробка динамічних сигналів у реальному часі

Системи орієнтації повинні обробляти сигнали в режимі реального часу, забезпечуючи швидку реакцію на зміни навколишнього середовища[9].

- Методи аналізу Фур'є

Використовуються для виявлення частотних компонентів у сигналі.

Застосування: аналіз сигналів ультразвукових датчиків для виявлення перешкод.

- Методи вейвлет-перетворення

Дозволяють аналізувати сигнали в часово-частотному просторі.

Використовуються для виявлення динамічних змін у навколишньому середовищі.

Сучасні методи та алгоритми обробки сигналів у системах орієнтації дозволяють забезпечити точність, надійність і швидкість роботи пристроїв. Вибір конкретних методів залежить від завдань системи, її архітектури та доступних сенсорів. Ефективне поєднання методів фільтрації, інтеграції даних і аналізу в реальному часі дозволяє створювати високоякісні рішення, які відповідають сучасним вимогам і потребам користувачів.

1.4 Аспекти розробки засобів просторової орієнтації та перспективи вдосконалення

Розробка засобів просторового орієнтування стикається з низкою технічних, економічних та експлуатаційних викликів, які потребують врахування й оптимізації. У цьому підрозділі розглянуто основні проблемні аспекти створення таких засобів, а також окреслено можливі напрями вдосконалення[10].

1.4.1 Технічні обмеження

– Точність вимірювань

Ультразвукові сенсори, які часто використовуються для орієнтації, мають обмежену роздільну здатність, особливо при роботі в складних умовах (наприклад, у приміщеннях із численними перешкодами або поверхнями, що погано відбивають сигнал).

Впровадження сенсорів із вищою роздільною здатністю або комбінування різних типів сенсорів (лідарів, камер, інфрачервоних датчиків).

– Обробка сигналів у реальному часі

Високі обчислювальні витрати на аналіз великого обсягу даних, отриманих від сенсорів.

Використання мікроконтролерів із потужнішими процесорами та оптимізованих алгоритмів обробки даних.

– Енергоспоживання

Пристрої з високою потужністю обробки часто споживають більше енергії, що може скорочувати час автономної роботи.

Використання енергоефективних компонентів і впровадження енергозберігаючих режимів роботи.

1.4.2 Ергономічні переваги розробленого пристрою

Розроблений пристрій забезпечує покращену ергономіку завдяки:

Простоті використання: Інтуїтивно зрозумілий інтерфейс та автоматичне калібрування значно зменшують потребу в додаткових налаштуваннях з боку користувача.

Адаптивності сигналізації: Використання вібраційного зворотного зв'язку, що дозволяє легко сприймати інформацію про перешкоди без додаткового навчання.

Компактному дизайну: Пристрій має легку та портативну конструкцію, що забезпечує комфортне носіння навіть протягом тривалого часу.

Надійності у різних умовах: Завдяки використанню високоякісних матеріалів та багатосенсорного підходу пристрій працює ефективно в умовах різного рівня шуму та складної геометрії.

Ці особливості забезпечують високу функціональність пристрою та сприяють його легкому впровадженню в повсякденне життя користувачів із вадами зору[11].

1.4.3 Перспективи вдосконалення

- Інтеграція штучного інтелекту
- Використання алгоритмів машинного навчання для покращення точності й адаптації до різних середовищ.
- Наприклад, нейронні мережі можуть аналізувати вхідні сигнали й автоматично налаштовувати систему під конкретні умови.
- Впровадження нових сенсорних технологій

- Лазерні далекоміри, інфрачервоні сенсори, стереокамери та інші сучасні пристрої можуть суттєво покращити точність і функціональність систем орієнтації.

- Мініатюризація

- Зменшення розмірів компонентів без втрати їхньої функціональності дозволить створювати компактніші й легші модулі.

- Розширення функціональності

- Наприклад, додавання можливості взаємодії з іншими пристроями через бездротові протоколи (Wi-Fi, Bluetooth).

- Енергоефективність

Розробка систем із низьким енергоспоживанням, що забезпечить тривалу автономну роботу.

Розробка засобів просторового орієнтування стикається із численними викликами, однак перспективи вдосконалення й розвитку технологій дозволяють подолати більшість із них. Впровадження інноваційних рішень, таких як штучний інтелект, мініатюризація компонентів і новітні сенсорні технології, забезпечить ефективні, доступні й надійні пристрої для широкого кола користувачів.

1.5 Висновки до розділу

У розділі було проаналізовано основні аспекти просторової орієнтації та засобів, які сприяють її поліпшенню для людей із вадами зору.

1. Просторова орієнтація є ключовою умовою для забезпечення мобільності та безпеки людей. Для осіб із порушеннями зору ця потреба стає критично важливою, що стимулює розвиток спеціалізованих технічних рішень.

2. Розгляд літературних джерел показав, що найбільш перспективними для створення допоміжних засобів є технології ультразвукових сенсорів, тактильного зворотного зв'язку, а також аудіо- і візуальних інтерфейсів. Вони забезпечують адаптивність і високу ефективність у різних середовищах.

3. Ультразвукові сенсори були визначені як оптимальне рішення завдяки їхній простоті, надійності, доступності та здатності точно визначати відстань до об'єктів.

4. Аналіз структури організації просторового орієнтування вказує на необхідність застосування паралельного використання модулів із різним типом перетворення, що дає змогу значно підвищити ефективність систем орієнтації, але також значно поскладнює та робить дорожчим сам прилад.

5. Алгоритми обробки сигналів, включно з методами фільтрації шумів, мультисенсорної інтеграції та використання штучного інтелекту, є важливими для забезпечення точності, швидкодії та адаптивності таких систем.

6. Основними проблемними аспектами залишаються енергоспоживання, вартість компонентів і обмежена точність окремих сенсорів. Водночас, перспективними напрямками вдосконалення є впровадження штучного інтелекту, мініатюризація, енергоефективність і розширення функціональності.

Таким чином, аналіз сучасних технологій та їх інтеграції у засоби просторової орієнтації вказує на значний потенціал для створення інноваційних і доступних рішень, які підвищують якість життя людей із порушеннями зору.

2 РОЗРОБКА СТРУКТУРНОЇ СХЕМИ ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ

Розробка засобу просторового орієнтування потребує детального опрацювання його функціональної структури, що забезпечить надійне та ефективне виконання поставлених завдань. Структурна схема пристрою повинна відображати взаємодію основних компонентів, їх функціональне призначення та логіку роботи.

2.1 Вибір та обґрунтування схеми пристрою

Орієнтація в просторі є однією з основних когнітивних функцій людини, яка дозволяє не лише визначати своє місцезнаходження, але й спрогнозувати власний рух та взаємодіяти з навколишнім середовищем. Це процес, який включає в себе обробку різноманітних сенсорних сигналів, зокрема зору, слуху та тактильного відчуття. Для здорової людини дані інформаційні канали забезпечують точну і своєчасну орієнтацію в фізичному просторі, що є надзвичайно важливим для виконання повсякденних завдань, таких як переміщення, планування маршрутів або навіть прості дії в побуті.

У людей з порушеннями зору механізми орієнтації значно ускладнюються. Втрата зорової інформації змушує такі особи покладатися на інші сенсорні системи, що, у свою чергу, вимагає розвитку спеціальних методів допомоги для забезпечення їх безпеки та незалежності. Одним із таких методів є використання ультразвукових технологій, які дозволяють створювати альтернативні способи отримання просторової інформації.

Ультразвукові хвилі, що відбиваються від об'єктів навколо, можуть бути перетворені в звукові або тактильні сигнали, що допомагає людині орієнтуватися в оточенні, навіть за відсутності зору. Важливою перевагою цього підходу є його здатність працювати в різних умовах, незалежно від освітленості, що є особливо важливим для людей, які мають порушення зору. Ультразвукові технології дозволяють створювати звукові або вібраційні карти

оточення, на яких відображаються об'єкти, що можуть бути перешкодами, що дозволяє людині більш ефективно взаємодіяти з навколишнім світом, покращуючи її мобільність і безпеку.

Розробка засобів просторової орієнтації для осіб із вадами зору є важливим завданням, яке спрямоване на підвищення їхньої незалежності та безпеки. Одним із перспективних підходів є інтеграція сенсорних пристроїв з тактильними елементами, які можуть надавати зворотний зв'язок у режимі реального часу.

Для створення засобу просторового орієнтування необхідно визначити основні функції пристрою: зчитування відстаней до об'єктів, обробка отриманих даних та виведення інформації у зрозумілій для користувача формі. Відповідно, логіка роботи модуля розподілена на три основні каскади:

Каскад зчитування – включає ультразвукові датчики, які визначають відстань до об'єктів у навколишньому середовищі.

Каскад обробки – відповідає за аналіз отриманих сигналів за допомогою мікроконтролера.

Каскад виведення інформації – інформує користувача про перешкоди через тактильний зворотний зв'язок.

У запропонованій конструкції використовуються три ультразвукових датчики, що встановлені під оптимальними кутами для забезпечення максимальної зони охоплення. Така конфігурація дозволяє не лише збільшити кут огляду, а й забезпечити більш точне визначення розташування перешкод за рахунок перекриття зон дії датчиків[12].

Для передачі інформації користувачу використовуються сервомотори, які створюють тактильні сигнали у формі вібрації, що передають напрямок та відстань до об'єктів. Використання вібраційного зворотного зв'язку дозволяє зробити пристрій зручним для людей з порушеннями зору.

Обробка даних здійснюється за допомогою мікроконтролера, який забезпечує обчислення та передачу даних. Таким чином, запропонована схема засобу просторового орієнтування має такий вигляд рисунку 2.1.

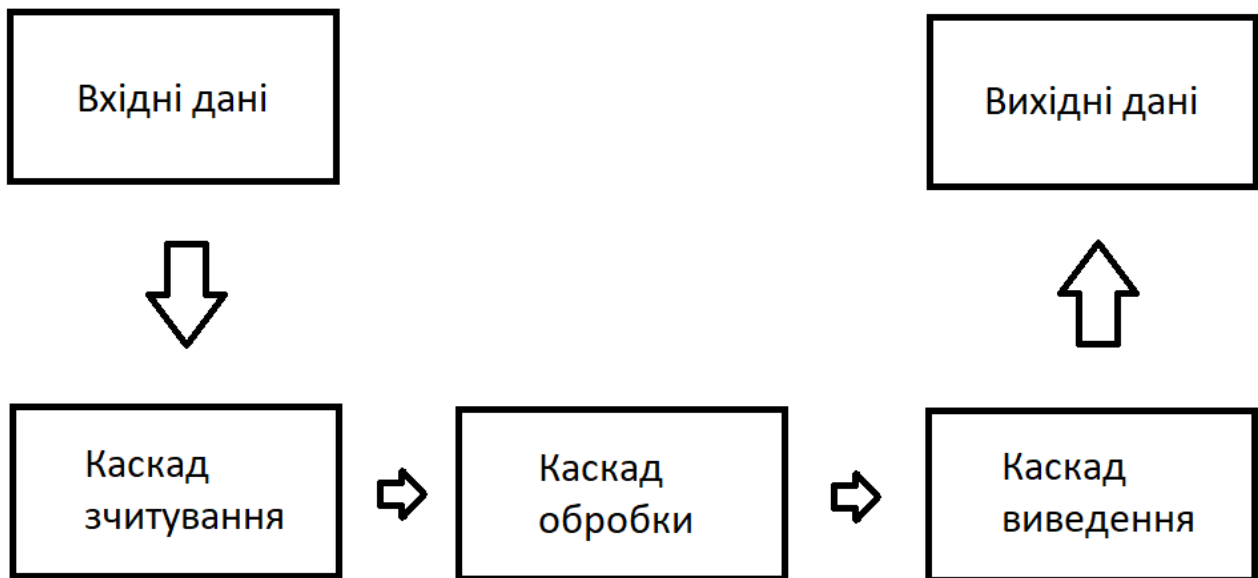

Рисунок 2.1 – Блок схема мікроконтролерного засобу просторового орієнтування

2.2 Обґрунтування вибору та огляд мікроконтролера

Вибором мікроконтролера для засобу є Arduino. Arduino — це електронна платформа для швидкої розробки пристроїв, яка підходить як для початківців, так і для професіоналів. Вона здобула популярність завдяки простоті використання, зручній мові програмування та відкритій архітектурі, що дозволяє змінювати програмний код[13]. Програмування пристроїв відбувається через USB-кабель без потреби в окремих програматорах. Розробники Arduino характеризують його як відкриту платформу для розробки електронних пристроїв, яка поєднує простоту апаратного і програмного забезпечення. Вона створена для широкого кола користувачів, таких як дизайнери, митці, ентузіасти й усі, хто прагне створювати інтерактивні системи. Завдяки своїй функціональності, Arduino може збирати дані з різних датчиків, аналізувати їх і впливати на навколишнє середовище шляхом керування такими пристроями, як лампи чи двигуни.

Ця платформа підтримує як автономну роботу, так і інтеграцію з комп'ютером. Плати Arduino можна виготовляти самостійно або придбати в

готовому вигляді, а програмне забезпечення для неї доступне безкоштовно. Дизайни плат також можна змінювати відповідно до власних потреб завдяки відкритим CAD-файлам, які надаються під ліцензією відкритого коду.

Arduino стала популярною завдяки своїй гнучкості та доступності. Інтегроване середовище розробки (IDE) працює на всіх популярних операційних системах і базується на відкритому інструментарії. Воно забезпечує зручний доступ до бібліотек, які спрощують розробку як базових функцій, так і складних компонентів, таких як GPS, SD-карти чи LCD-дисплеї. Код виконується напрямку на апаратному рівні, забезпечуючи швидкість і ефективність.

Серед ключових переваг Arduino — підтримка аналогово-цифрових входів, що дозволяє використовувати широкий спектр датчиків, зокрема для вимірювання температури, звуку чи освітлення. Завдяки цим характеристикам платформа ідеально підходить як для початківців, так і для досвідчених розробників, які працюють над створенням прототипів у різних сферах. Крім того, Arduino підтримує стандарти SPI та I2C для роботи з цифровими датчиками, що забезпечує сумісність з 99% доступних на ринку датчиків[14].

Платформи для розробки, як правило, містять безліч додаткових компонентів, таких як LCD-дисплеї, кнопки чи світлодіоди, але Arduino відрізняється своєю простотою та мінімалізмом. Вона не прив'язана до конкретних чіпів і підтримує концепцію спільності між мікроконтролерами, що робить її універсальним інструментом для навчання та розробки. Відмінною рисою Arduino є її доступність: ціна на Arduino починається від \$30, що значно дешевше за більшість інших платформ для розробки. Це дозволяє зосередитися на проекті, не витрачаючи зайвих коштів, а також відкриває можливості для підключення широкого спектра пристроїв. Тому для нашого проекту буде використана плата Arduino Nano, яка є компактною та економічною платформою для розробки малогабаритних пристроїв[15]. Структурна схема якої представлена на рис. 2.2

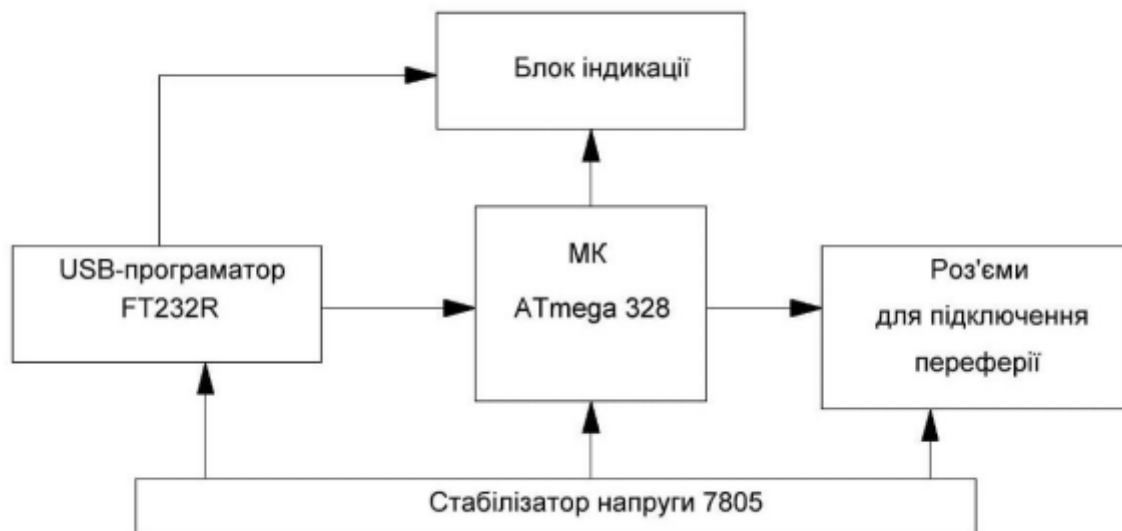

Рисунок 2.2 – Структурна схема Arduino Nano

Характеристики Arduino Nano:

- мікроконтролер Atmel ATmega328;
- Робоча напруга (логічна рівень) 5 В;
- Вхідна напруга (рекомендована) 7-12 В;
- Вхідна напруга (гранична) 6-20 В;
- Цифрові Входи / Виходи 14 – Аналогові входи 8;
- Постійний струм через вхід / вихід 40 мА;
- Флеш- пам'ять 32 Кб (ATmega328)
- ОЗУ 2 Кб (ATmega328);
- EEPROM 1 Кб (ATmega328); – тактова частота 16 МГц.

Arduino Nano може житись через кабель Mini-B USB, від зовнішнього джерела живлення з нестабілізованою напругою 6-20В (через пін 30) або зі стабілізованою напругою 5В (через пін 27). Пристрій автоматично вибирає джерело живлення з найвищою напругою. Мікроконтролер ATmega328, що використовується в Arduino Nano, має 32 КБ флеш-пам'яті для зберігання програм, з яких 2 КБ займає завантажувач. Окрім цього, ATmega328 оснащений 2 КБ оперативної пам'яті SRAM та 1 КБ пам'яті EEPROM, для роботи з якою використовуються функції бібліотеки EEPROM. Завдяки використанню команд

pinMode(), digitalWrite() і digitalRead(), кожен з 14 цифрових пінів Arduino Nano може бути налаштований як вхід або вихід. Робоча напруга для всіх виводів становить 5 В, а максимальний струм, який може протікати через один вивід, досягає 40 мА. Крім того, усі виводи мають вбудовані підтягуючі резистори (за замовчуванням вимкнені) з номіналом від 20 до 50 кОм. Окрім основних, певні піни Arduino можуть виконувати додаткові функції:

- Послідовний інтерфейс: піни 0 (RX) і 1 (TX) відповідають за прийом і передачу даних через послідовний інтерфейс. Вони підключені до відповідних контактів мікросхеми, яка здійснює перетворення сигналів між USB і UART.

- Зовнішні переривання: Піни 2 і 3 можуть бути налаштовані як джерела переривань, що спрацьовують за різних умов: при низькому рівні сигналу, на фронті, на спаду або при зміні сигналу. Додаткову інформацію можна знайти у описі функції attachInterrupt().

- ШІМ: піни 3, 5, 6, 9, 10 і 11. За допомогою функції analogWrite () можуть виводити 8-бітові аналогові значення у вигляді ШІМ-сигналу.

- Інтерфейс SPI: піни 10 (SS), 11 (MOSI), 12 (MISO), 13 (SCK). Дані піни дозволяють здійснювати зв'язок по інтерфейсу SPI.

- Світлодіод: пін 13. Вбудований світлодіод, приєднаний до цифрового піну 13. При відправці значення HIGH світлодіод включається, при відправці LOW - вимикається.

- I2C: піни 4 (SDA) і 5 (SCL). З використанням бібліотеки Wire дані піни можуть здійснювати зв'язок по інтерфейсу I2C (TWI).

- AREF. Опорна напруга для аналогових входів. Може задіяти функцією analogReference ().

- Скидання. Низький рівень сигналу на цьому піні викликає перезавантаження мікроконтролера. Зазвичай цей пін використовується для роботи кнопки скидання на платах розширення. На рисунку 2.3 зображено піни Arduino Nano, який забезпечує різноманітні можливості для зв'язку з комп'ютером, іншими платами Arduino або мікроконтролерами. Мікроконтролер ATmega328 оснащений приймачем UART, що забезпечує зв'язок через послідовний інтерфейс з використанням цифрових пінів 0 (RX) і 1

(TX). Зв'язок між приймачем/передатчиком і USB-портом комп'ютера реалізується через мікросхему FTDI FT232RL, що дозволяє Arduino підключатися до ПК як віртуальний COM-порт (драйвери FTDI вже входять до складу програмного забезпечення Arduino). У програмному пакеті також є спеціальний інтерфейс для зчитування і відправлення простих текстових даних на Arduino. Під час передачі даних через USB на платі Arduino мигатимуть світлодіоди RX і TX. В разі використання пінів 0 і 1 для послідовного зв'язку зазначені світлодіоди будуть активними. Бібліотека SoftwareSerial дозволяє створювати послідовний зв'язок на будь-яких інших цифрових пінів Arduino Nano.

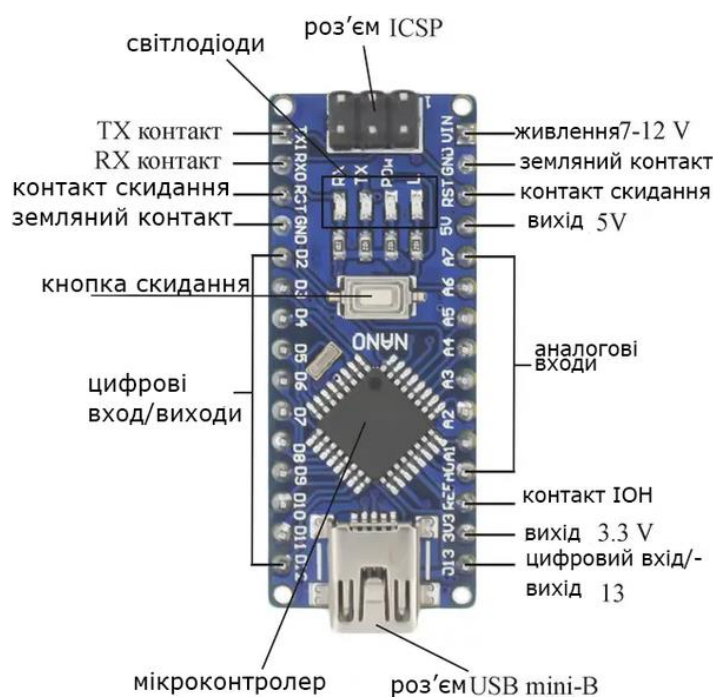

Рисунок 2.3 – Розпіновка Arduino Nano

Мікроконтролери ATmega328 також підтримують послідовні інтерфейси I2C (TWI) та SPI. Для спрощення роботи з шиною I2C в програмному забезпеченні Arduino передбачена бібліотека Wire. Мікроконтролер ATmega328 на Arduino Nano поставляється з уже прошитим завантажувачем, що дозволяє завантажувати нові програми без необхідності використовувати зовнішній програматор. Завантаження здійснюється через оригінальний протокол STK500,

що підтримує відповідні заголовки C-файлів. Однак, можливе також прошивання мікроконтролера через роз'єм ICSP (In-Circuit Serial Programming), навіть якщо завантажувач вже встановлений.

Для зручності, Arduino Nano розроблений таким чином, що дозволяє здійснювати скидання мікроконтролера програмно через підключений комп'ютер без необхідності натискати кнопку скидання вручну. Один із виводів мікросхеми FT232RL, який відповідає за управління потоком даних (DTR), з'єднаний з виводом RESET мікроконтролера ATmega328 через конденсатор на 100 нФ. Коли на лінії DTR з'являється нульовий сигнал, вивід RESET переходить у низький рівень, що запускає процес перезавантаження мікроконтролера.

Ця архітектура дозволяє значно зменшити час очікування завантажувача, оскільки процес прошивки синхронізований із спадом сигналу на лінії DTR. Однак вона може викликати деякі особливості при використанні. Наприклад, при підключенні Arduino Nano до комп'ютерів під управлінням Mac OS X або Linux, мікроконтролер буде скидатись щоразу, коли програмне забезпечення з'єднується з платою. Після скидання активується завантажувач на кілька десятків мілісекунд, і хоча завантажувач налаштований ігнорувати сторонні дані, він може випадково перехопити кілька перших байтів, що передаються при встановленні з'єднання. Тому, якщо програма на Arduino передбачає прийом налаштувань або інших даних при першому запуску, необхідно впевнитися, що програмне забезпечення на комп'ютері відправляє дані через деякий час після встановлення з'єднання[15].

2.3 Огляд основних компонентів Arduino Nano

ATmega328 — це малопотужний 8-розрядний мікроконтролер CMOS, який побудований на розширеній RISC-архітектурі AVR. Завдяки виконанню більшості інструкцій за один машинний цикл, ATmega328 досягає продуктивності в 1 мільйон операцій на секунду на кожен мегагерц, що дає можливість проектувальникам ефективно балансувати між енергоспоживанням і швидкодією систем.

Характеристики ATmega328:

- тактова частота: 0 - 20 МГц;
- обсяг Flash-пам'яті: 32 кб; SRAM-пам'яті: 2 кб; EEPROM-пам'яті: 1 кб;
- напруга живлення: 1,8 - 5,5 В;
- струм в режимі роботи: 0,2 мА (1 МГц, 1,8 В);
- струм в режимі сну: 0,75 мкА (1 МГц, 1,8 В);
- кількість таймерів/лічильників: 2 восьмибітних, 1 шістнадцятибітний;
- загальна кількість портів: 23; – кількість ШІМ (PWM) виходів: 6;
- кількість каналів АЦП (аналогові входи): 6;
- кількість апаратних USART (Serial): 1;
- – кількість апаратних SPI: 1 Master/Slave;
- – кількість апаратних I²C/SPI: 1.

Архітектура мікроконтролера ATmega328, зображена на рисунку 2.4, включає ядро AVR, яке поєднує великий набір інструкцій із 32 універсальними робочими реєстрами. Усі регістри безпосередньо підключені до арифметико-логічного пристрою (АЛП), що дозволяє виконувати операції з двома різними реєстрами за один цикл інструкції. Завдяки такій архітектурі досягається більша ефективність коду, з продуктивністю в 10 разів вищою за стандартні CISC-мікроконтролери.

АТmega328 має такі компоненти: 512 байт EEPROM, 4 КБ статичної оперативної пам'яті (ОЗУ), 53 лінії універсального введення-виведення, 32 універсальних робочих реєстра, лічильник реального часу (RTC), чотири універсальних таймера-лічильники з режимами порівняння та ШІМ, два УСАПП, двопровідний послідовний інтерфейс для передачі байтів, 8-канальний 10-бітний АЦП з можливістю диференціального входу та програмованим коефіцієнтом підсилення, а також програмований сторожовий таймер з внутрішнім генератором.

Також оснащений послідовним портом SPI та інтерфейсом JTAG, який відповідає стандарту IEEE 1149.1 і використовується для налагодження та програмування системи. Крім того, мікроконтролер підтримує шість програмованих режимів енергозбереження. У режимі холостого ходу (Idle) процесор припиняє роботу, але зберігається функціонування статичного ОЗУ, таймерів, SPI-порту та системи переривань. Режим виключення (Powerdown) дозволяє зберігати вміст регістрів при вимкненому генераторі, а економічний режим (Power-save) залишає активним асинхронний таймер для підтримки функції відліку часу, коли інші частини контролера перебувають у стані сну. У режимі зниження шумів АЦП (ADC Noise Reduction) працюють лише АЦП та асинхронний таймер, мінімізуючи імпульсні шуми під час перетворення.

У режимі очікування (Standby) активним залишається кварцовий або резонаторний генератор, тоді як інші частини мікроконтролера перебувають у стані сну, що забезпечує низьке споживання енергії та швидке відновлення роботи. Розширений режим очікування (Extended Standby) додатково активує асинхронний таймер разом із основним генератором. Мікроконтролер виготовлений за технологією високощільної незалежної пам'яті від Atmel, а вбудована внутрішньосистемна програмована флешпам'ять дозволяє перепрограмувати пристрій через інтерфейс SPI за допомогою простого програматора або завантажувальної програми.

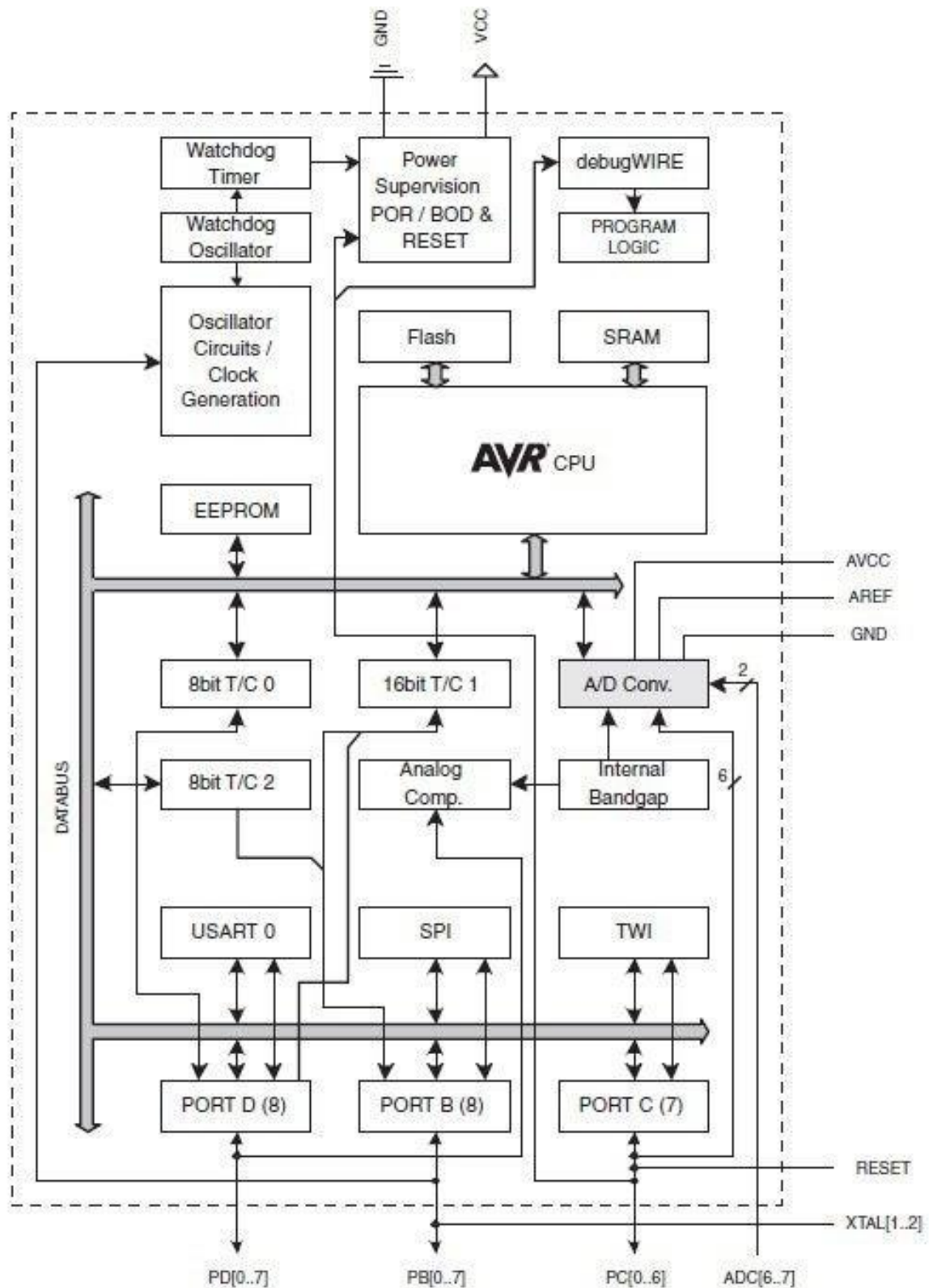

Рисунок 2.4 – Архітектура мікроконтролера ATmega328

Програма завантаження може використовувати будь-який інтерфейс для запису прикладної програми у флеш-пам'ять. Під час оновлення прикладної секції флеш-пам'яті програма в завантажувальному секторі продовжує свою роботу, забезпечуючи двоопераційність: одночасне читання і запис. Завдяки

використанню 8-розрядного мікроконтролера ATmega328, він є потужним рішенням, що забезпечує високу гнучкість і ефективну вартість при розробці більшості застосунків для вбудованих систем.

ATmega328 підтримує широкий спектр програмних і апаратних засобів для розробки, таких як компілятори для мови C, макроасемблери, програмні відладчики/симулятори, внутрішньосистемні емулятори та оціночні набори.

USB-програматор для Arduino Nano базується на мікросхемі FT232R, яка є високоякісним адаптером USB-COM. Ця мікросхема забезпечує послідовний обмін даними між мікроконтролером і комп'ютером через USB-інтерфейс із мінімальною кількістю зовнішніх компонентів, таких як роз'єм і пасивні елементи. У порівнянні з попередніми версіями, FT232R має вбудований тактовий генератор, незалежну EEPROM-пам'ять і деякі інтегровані пасивні компоненти. Вона підтримує як послідовний режим обміну даними, так і режим bit-bang.

- Мікросхема FT232R має такі характеристики:
- Вона є одномодульним перехідником, що забезпечує зв'язок між USB та асинхронним послідовним інтерфейсом (UART).
- Повна реалізація USB-протоколу всередині мікросхеми.
- Інтерфейс UART підтримує передачу даних із довжиною слова 7 або 8 біт, а також можливість вибору одного чи двох бітів стопу, із різними режимами контролю парності.
- Підтримує програмне управління потоком даних X-On/X-Off та апаратне управління потоком.
- Передача даних підтримує швидкість від 300 бод до 3 мегабод для RS422/RS485/TTL, і від 300 бод до 1 мегабод для RS-232.
- Доступні безкоштовні драйвери VCP (віртуальний COM-порт) і D2XX (DLL) для розробників.
- Мікросхема має вбудований унікальний ідентифікаційний номер (FTDIChip-ID™), що може бути використаний для створення захисних ключів.
- Вбудовані налаштовувані висновки CBUS для додаткових функцій.

- Можливість підключення зовнішніх світлодіодів для індикації стану прийому та передачі.
- Підтримує подачу тактових сигналів на зовнішні мікросхеми, контролери та ПЛІС із частотою 6, 12, 24 і 48 МГц.
- Включає FIFO буфери для прийому і передачі даних, що забезпечує високу швидкість.
- Мікросхема має унікальний ідентифікаційний номер, доступний для читання через USB-шину, який програмується на заводі.
- Підтримує різні режими живлення, включаючи живлення від USB-шини та від зовнішнього джерела.
- Вбудований стабілізатор на 3.3 В, здатний працювати з навантаженням до 50 мА.
- Перетворює напруги зовнішніх сигналів на висновках UART і CBUS в діапазоні від 1.8 до 5 вольт.
- Підтримує рівні сигналів 5В / 3.3В / 2.8В / 1.8В на виході та TTL на вході.
- Є налаштовуваний тайм-аут для приймального буфера.
- Покращений режим bit-bang дозволяє використовувати висновки CBUS для стробування операцій читання та запису.
- Містить вбудовану EEPROM об'ємом 1024 байт для збереження важливих даних.
- Висока здатність навантаження для вихідних сигналів.
- Має вбудовану ланцюг скидання з живлення.
- Включає генератор і фільтр живлення, не потребуючи додаткового RC фільтра.
- Може інвертувати сигнал UART за потреби.
- Працює при напрузі живлення від 3.3 до 5.25 В.
- Має низьке споживання енергії і підтримує режим енергозбереження.
- Сумісна з хост-контролерами UHCI, OHCI та EHCI.
- Підтримує USB 2.0 на повній швидкості.

- Широкий робочий температурний діапазон від -40 °C до +85 °C.
- Виготовляється в RoHS-сумісних корпусах 28 SSOP і QFN-32.

Блок-схема мікросхеми FTDI FT232R представлена на рис. 2.5.

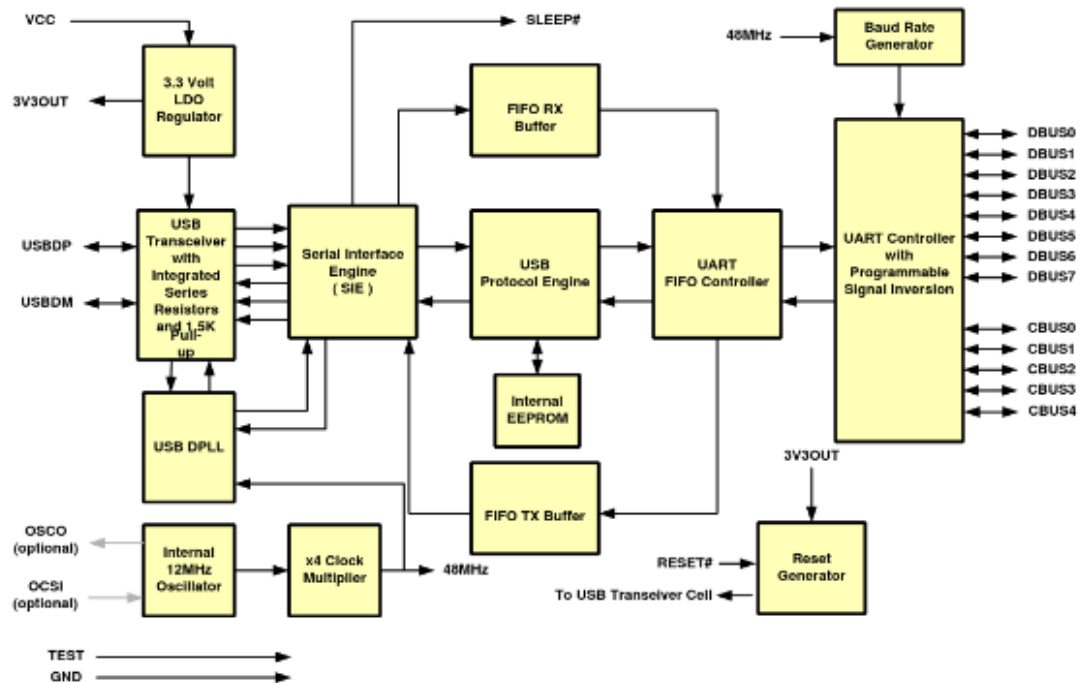

Рисунок 2.5 – Блок – схема мікросхеми FTDI FT232R

Внутрішня EEPROM мікросхеми FT232R використовується для збереження ключових даних, таких як ідентифікатори USB-Vendor ID (VID) і Product ID (PID), серійний номер пристрою, опис продукту та інші конфігураційні параметри USB. Крім того, вона дозволяє налаштовувати функції CBUS і може використовуватися розробниками для збереження додаткової інформації. Програмування EEPROM здійснюється через USB без додаткового живлення за допомогою програми FTDI MPROG, доступної на офіційному сайті FTDI.

Лінійний регулятор напруги (LDO) забезпечує стабільну опорну напругу +3,3 В, необхідну для живлення вихідних буферів USB-трансивера. Для його функціонування потрібно підключити зовнішній конденсатор до контакту 3V3OUT для фільтрації. LDO виконує основну функцію живлення USB-

трансивера та генератора скидання, а також може забезпечувати живлення для інших зовнішніх схем, які споживають до 50 мА за напруги +3,3 В.

USB-приймач підтримує передачу даних через USB 1.1/USB 2.0 на повній швидкості через фізичний інтерфейс USB-кабелю. Вихідні драйвери забезпечують сигнали управління, а диференціальний вхід приймача разом із двома несиметричними входами приймає дані для подальшої обробки.

Serial Interface Engine (SIE) виконує перетворення даних USB між паралельним і серійним форматами відповідно до специфікації USB 2.0. Також він здійснює перевірку CRC на отриманих даних.

Протокол USB двигуна керує потоком даних між контролером USB і кінцевою точкою, обробляючи низькорівневі запити протоколу USB та команди для управління параметрами UART згідно з USB 2.0.

FIFO RX буфер (128 байт) зберігає дані, які передаються від USB хоста до UART через точку передачі USB OUT. Дані з цього буфера передаються в UART під контролем FIFO контролера.

FIFO TX буфер (256 байт) зберігає дані, отримані від UART, перед тим як вони будуть відправлені через USB хост. Хост запитує передачу даних від пристрою до кінцевої точки TX.

Контролер UART FIFO обробляє передачу даних між буферами FIFO RX і TX і регістрами передавача та приймача UART.

UART контролер з програмованою інверсією сигналу та високим приводом** разом з контролером FIFO обробляє передачу даних між буферами FIFO RX і TX та регістрами UART передавача і приймача. Він підтримує асинхронне перетворення 7- або 8-бітних даних для серійного та паралельного зв'язку через RS232 або інші інтерфейси. UART підтримує керуючі сигнали RTS, CTS, DSR, DTR, DCD і RI. Контролер також забезпечує взаємодію з RS485 трансивером через контакт TXDEN та підтримує різні параметри узгодження, включаючи RTS/CTS, DSR/DTR і XON/XOFF. Рукостискання обробляється на апаратному рівні для забезпечення швидкої реакції. Інтерфейс також сумісний з RS232[16].

2.4 Вибір вимірювача відстані

У якості пристрою для вимірювання відстані доцільно використовувати ультразвуковий датчик HC-SR04.

Цей датчик працює за принципом ехолокації: він випускає ультразвукові хвилі, які відбиваються від об'єкта, а потім вимірюється час, який необхідний сигналу для повернення. На основі цього часу можна точно визначити відстань до об'єкта[17]. Його структурна схема наведена на рисунку 2.6.

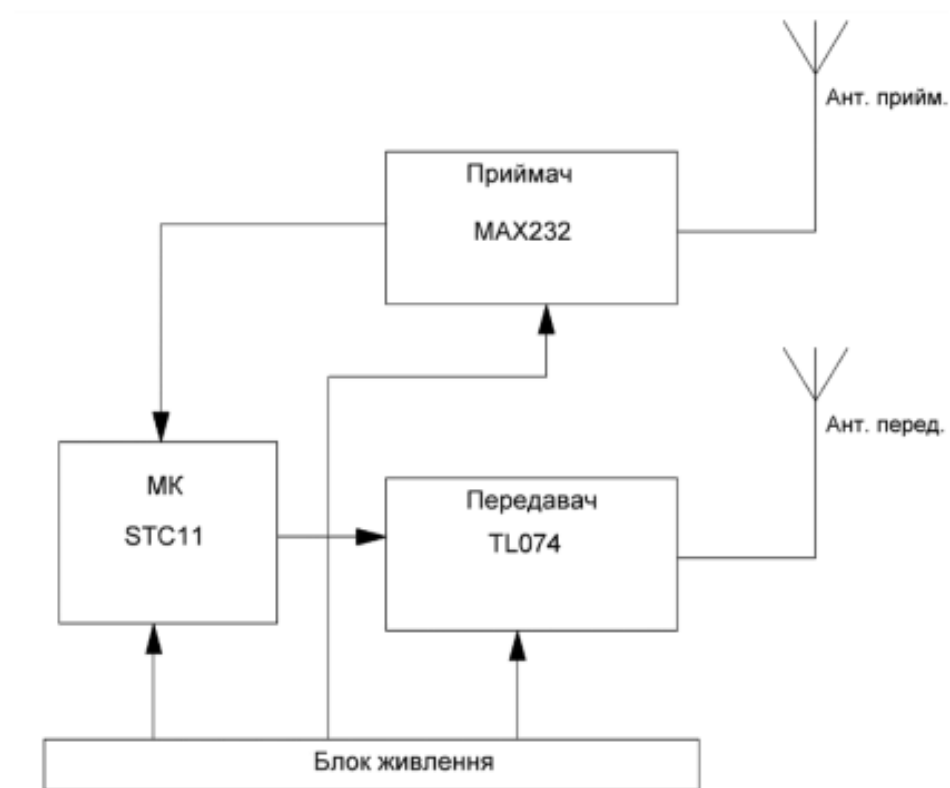

Рисунок 2.6 – Структурна схема датчика HC-SR04

HC-SR04 — це модуль, що об'єднує в собі ультразвуковий передавач і приймач. Динамік і мікрофон на цьому датчику працюють з ультразвуковими хвилями, які людське вухо не здатне сприймати. Окрім самих елементів прийому і передачі, на платі є вся необхідна електроніка для спрощення роботи з датчиком.

Цей датчик має низьке споживання енергії, що робить його зручним для використання в мобільних пристроях. HC-SR04 живиться від 5V, що дозволяє легко підключати його до платформи Arduino.

Характеристики:

- напруга: 5 V;
- споживання в режимі тиші: 2 мА; споживання при роботі: 15 мА;
- діапазон відстаней: 2-400 см; робочий кут спостереження: 30°.

Призначення виводів:

- Vcc - позитивний контакт живлення.
- Trig - цифровий вхід.
- Echo - цифровий вихід.
- GND - земля.

Принцип роботи ультразвукових датчиків полягає в тому, що вони випромінюють серію звукових імпульсів на ультразвуковій частоті (зазвичай 40 кГц) і чекають на їх відбиття від об'єкта. Цей процес схожий на те, як орієнтуються кажани. Для визначення відстані потрібно виміряти час, за який імпульс проходить до об'єкта і повертається назад. Потім цей час множиться на швидкість звуку і ділиться на два, оскільки сигнал проходить той самий шлях двічі — до перешкоди і назад.[18]

Якщо датчик живиться від 5В, необхідно підключити вихід 5В і «землю» від Arduino до відповідних пінів живлення датчика, а інформаційні піни — до цифрових входів Arduino.

Принцип роботи вимірювача можна поділити на 4 основні етапи:

1. Подаємо імпульс тривалістю 10 мкс на пін Trig. Рисунок 2.7(a).
2. Внутрішньо імпульс перетворюється в серію з 8 імпульсів частотою 40 кГц, які відправляються вперед через «R-око». Рисунок 2.7 (b)
3. Імпульси відбиваються від перешкоди і повертаються до «R-ока», після чого на виході Echo з'являється відповідний сигнал. Рисунок 2.7 (c)
4. На стороні контролера сигнал обробляється і перетворюється на відстань за допомогою формули: $\text{ширина імпульсу (мкс)} / 58 = \text{дистанція (см)}$
 $\text{ширина імпульсу (мкс)} / 148 = \text{дистанція (дюйм)}$

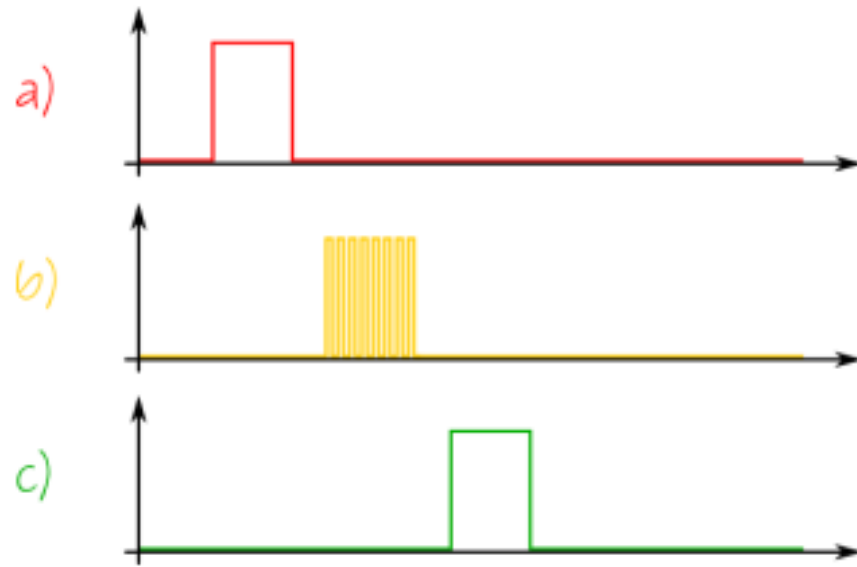

Рисунок 2.7 – Діаграми сигналів датчика HC-SR04 при роботі

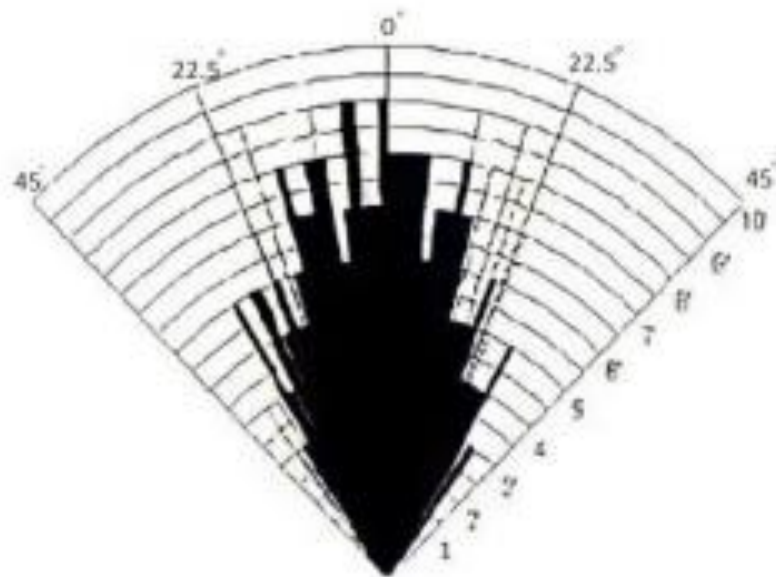

Рисунок 2.8 – Діаграма направленості HC- SR04

2.5 Огляд основних компонентів ультразвукового датчика HC- SR04

Основною частиною ультразвукового вимірювача відстані HC-SR04 є мікроконтролер STC11. Це 8-розрядний однокристальний мікроконтролер, який повністю сумісний з промисловим стандартом 8051.

Мікроконтролер має до 6К байт вбудованої флеш-пам'яті, яку можна використовувати для зберігання програм або даних. Його робоча частота досягає 35 МГц. Користувач може використовувати кварцовий генератор або вбудований 6 МГц RC осцилятор для створення коливань.

Мікроконтролер оснащений UART інтерфейсом, що дозволяє зручно підключати пристрій до зовнішніх компонентів, таких як персональний комп'ютер через RS-232 порт або серійну пам'ять. STC11 має до 16 програмованих GPIO пінів, що робить цей мікроконтролер ефективним для простого управління[20].

Для отримання даних через послідовний інтерфейс RS-232 використовується мікросхема MAX232. Оскільки RS-232 працює з напругами в діапазоні від -15 В до +15 В, що не сумісні з логічними рівнями сучасних комп'ютерів, де напруги становлять від 0 В до +5 В або навіть нижче, необхідно узгоджувати ці рівні. Сигнали RS-232 не тільки надто високі для сучасної логіки, але й мають негативні напруги. Для коректного прийому даних потрібно знижувати і одночасно інвертувати ці напруги, щоб вони відповідали логічним рівням "0" і "1".

Мікросхема MAX232 є першим інтегральним рішенням, яке забезпечує узгодження рівнів RS-232 із TTL логікою. Вона об'єднує два передавачі та два приймачі в одному корпусі. Її популярність зумовлена здатністю працювати на однополярному живленні 5 В, при цьому вона самостійно генерує необхідні рівні напруги для RS-232 (приблизно від -10 В до +10 В). Це значно спрощує конструкцію, оскільки немає потреби у джерелах живлення з кількома напругами, таких як -12 В, +5 В і +12 В. Для роботи достатньо лише однополярного джерела на 5 В, наприклад, регулятора 78L05.

MAX232 має оновлену версію — MAX232A, яка практично ідентична попередній, але часто використовується замість оригінальної версії, оскільки вона доступніша для придбання. Для роботи з MAX232A потрібно лише кілька зовнішніх полярних конденсаторів ємністю 0,1 мкФ (для оригіналу використовуються конденсатори на 1 мкФ). Варто зауважити, що мікросхема MAX232 та її аналоги є лише передавачами/приймачами сигналів. Вона не генерує необхідну послідовність даних для RS-232 або не декодує сигнали RS-232. Крім того, вона не є перехідником між послідовним і паралельним портами. MAX232 виконує лише перетворення логічних рівнів напруги. Передавач у цих мікросхемах побудований на операційних підсилювачах, причому їх використовується чотири, тому доцільно застосувати мікросхему TL074.

TL074 — це операційний підсилювач з JFET-вхідними транзисторами, що характеризується низьким рівнем гармонійних спотворень і низьким шумом. Завдяки цим характеристикам TL074 ідеально підходить для застосування як попередній підсилювач. Основні параметри TL074CN: кількість каналів — 4, час наростання — 13 В/мкс, смуга пропускання — 3 МГц, напруга зсуву $U_{см}$ — 10 мВ, коефіцієнт шуму $N_{ш}$ — 18 нВ/МГц, напруга живлення — $\pm 3,5 \dots 18$ В, температурний діапазон — від 0 до $+70$ °C, корпус — DIP1[21].

2.6 Аналіз та розробка програмного забезпечення

Arduino програмується на базі спеціалізованої мови, створеної на основі C/C++. Ця мова дозволяє використовувати всі функції C/C++ із додатковими спрощеннями для роботи з мікроконтролерами. Фактично, окремої мови Arduino не існує, як і власного компілятора. Коли ви пишете програму для Arduino, її код автоматично адаптується до стандарту C/C++ і компілюється за допомогою AVR-GCC — спеціального компілятора для мікроконтролерів AVR.

Головною відмінністю Arduino є доступ до простого середовища розробки (IDE) та вбудованих бібліотек, які спрощують роботу з

мікроконтролером і його компонентами. У будь-якій програмі для Arduino зазвичай оголошуються дві основні функції: `setup()` і `loop()` [22].

`setup()` виконується один раз після запуску або перезавантаження плати. У цій функції ініціалізуються параметри, наприклад, налаштування пінів або змінних.

`loop()` запускається циклічно. Усі команди, розміщені в цій функції, виконуються послідовно, а після завершення повертаються до початку циклу.

Розберемо простий приклад:

```
void setup() {
    Serial.begin(1000); // Встановлюємо швидкість серійного піну 1000
    біт/сек
    pinMode(2, INPUT); // Налаштовуємо 2-й пін для введення даних
}

void loop() {
    if (digitalRead(2) == HIGH) {
        Serial.write('H'); // Відправляємо символ 'H' на COM-порт
    } else {
        Serial.write('L'); // Відправляємо символ 'L' на COM-порт
    }
    delay(1000); // Затримка на 1 секунду
}
```

Arduino використовує константи, щоб зробити код зрозумілішим, до прикладу:

- HIGH (високий рівень сигналу) відповідає напрузі 5 В і числу 1.
- LOW (низький рівень) відповідає напрузі 0 В і числу 0.

Цифрові піни Arduino можуть працювати як для введення, так і для виведення сигналів. Для налаштування цього використовується функція `pinMode()`.

`analogRead()` зчитує значення з аналогового порту у вигляді числа від 0 до 1023, що відповідає напрузі від 0 до 5 В. Наприклад, 1 одиниця становить ~4,88 мВ.

`analogWrite()` використовується для виведення сигналів у вигляді широтно-імпульсної модуляції (PWM). Ця функція працює на визначених пінах: 3, 5, 6, 9, 10, 11. Частота PWM становить приблизно 490 Гц.

`digitalWrite(pin, value)` — встановлює на зазначеному піні високий (HIGH) або низький (LOW) рівень сигналу.

`digitalRead(pin)` — зчитує стан цифрового порту.

`delay(ms)` — затримує виконання програми на вказане число мілісекунд.

`pulseIn(pin, value)` — вимірює тривалість імпульсу на піні в мікросекундах.

Таким чином, Arduino пропонує інтуїтивний підхід до роботи з мікроконтролерами, зводячи до мінімуму необхідність знання складної архітектури AVR.

Функція `pulseIn()` використовується для вимірювання тривалості імпульсу на цифровому порту. Якщо параметр «значення» встановлено на HIGH, функція очікує, поки на порт надійде високий рівень сигналу. Як тільки сигнал змінюється на HIGH, починається відлік часу, який триває до моменту повернення сигналу до рівня LOW. Результатом роботи функції є тривалість імпульсу в мікросекундах. Вона підтримує вимірювання імпульсів тривалістю від 10 мікросекунд до 3 хвилин. Важливо зазначити, що функція не завершить виконання, поки не виявить сигнал заданого типу[23].

Arduino оснащений вбудованим контролером для роботи з послідовною передачею даних. Це дозволяє організувати зв'язок як між Arduino-пристроями, так і з комп'ютером. На комп'ютері таке з'єднання представлено через USB COM-порт. Передача даних здійснюється через цифрові порти 0 і 1, тому їх не можна використовувати для інших операцій вводу/виводу під час роботи з послідовними даними.

Основні функції послідовного зв'язку:

`Serial.begin(швидкість)`

Встановлює швидкість передачі даних для послідовного порту в біт/сек. Підтримувані значення: 300, 1200, 2400, 4800, 9600, 14400, 19200, 28800, 38400, 57600, 115200.

`Serial.available()`

Повертає кількість байтів, доступних для читання у вхідному буфері послідовного порту. Буфер може зберігати до 128 байтів.

`Serial.read()`

Зчитує наступний байт з вхідного буфера.

`Serial.flush()`

Очищає вхідний буфер. Усі наявні в буфері дані видаляються, тому подальше читання (`Serial.read()` або `Serial.available()`) працюватиме лише з новими даними, отриманими після виклику цієї функції.

`Serial.print(дані)`

Виводить дані на послідовний порт у текстовому форматі.

`Serial.println(дані)`

Аналогічно до `Serial.print()`, але додає два спеціальні символи: повернення каретки ('r', ASCII 13) і перехід на новий рядок ('n', ASCII 10).

Функції `Serial.print()` і `Serial.println()` дозволяють виводити текстову інформацію для моніторингу чи обміну даними між Arduino і комп'ютером. Наприклад, для зручного форматування варто використовувати `Serial.println()`, якщо необхідно додати розриви рядків після кожного повідомлення.

Як і будь-який комп'ютер, Arduino з моменту подачі живлення починає виконувати програму, яка збережена в його пам'яті. Процесор здатний працювати лише з програмами, записаними у вигляді машинного коду — послідовності чисел, кожне з яких має двійкове представлення. Для розробників зручніше створювати програми на високорівневій мові, використовуючи зрозумілі команди, а не машинні коди. Саме тому для програмування Arduino використовується спеціалізоване середовище.

Програми для Arduino пишуться в середовищі Arduino IDE, де замість машинних кодів використовується набір команд, які нагадують природну

англійську мову. Однак, щоб команди стали зрозумілими мікроконтролеру, потрібен процес їх перетворення у машинний код. Цей процес називається компіляцією, а програма, яка виконує таке перетворення, — компілятором. Щоб забезпечити весь цикл роботи — написання, переклад і завантаження програми в пам'ять Arduino — використовується інтегроване середовище розробки (IDE).

IDE (інтегроване середовище розробки) — це спеціалізована програма, яка працює на комп'ютері й забезпечує написання, перевірку та завантаження коду на плату Arduino. Середовище дозволяє створювати програми (їх ще називають скетчами) простою мовою, яка нагадує мову програмування Processing.

Коли ви завершуєте написання коду і натискаєте кнопку завантаження на плату, ваш скетч автоматично перекладається у більш складний код на мові C, який потім обробляється компілятором *avr-gcc*. Компілятор створює фінальний машинний код, який може виконувати мікроконтролер. Таким чином, Arduino IDE спрощує весь процес розробки, об'єднуючи текстовий редактор, інструменти трансляції та завантаження програми в один зручний інструмент.

Щоб написати програму в Arduino IDE, необхідно використовувати комп'ютер або ноутбук, на якому попередньо встановлено програмне забезпечення Arduino IDE. Завантажити його можна з офіційного сайту Arduino [24].

Створення програми в Arduino IDE

Для початку роботи потрібно створити скетч. Це можна зробити, відкривши меню «Файл» та обравши пункт «Новий», як показано на рисунку 2.9.

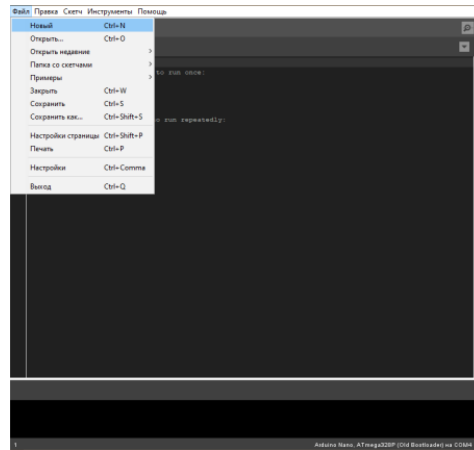

Рисунок 2.9 - Вікно Arduino IDE

Потім необхідно вказати в програмі плату та порт до якого вона під'єднана обравши послідовно пункти меню: Інструменти>Плата>«Обрати потрібну плату», в нашому випадку, Arduino Nano для вибору плати та Інструменти>Порт>«Обрати порт до якого під'єднаний мікроконтролер», що зображено на рисунках 2.10 та 2.11

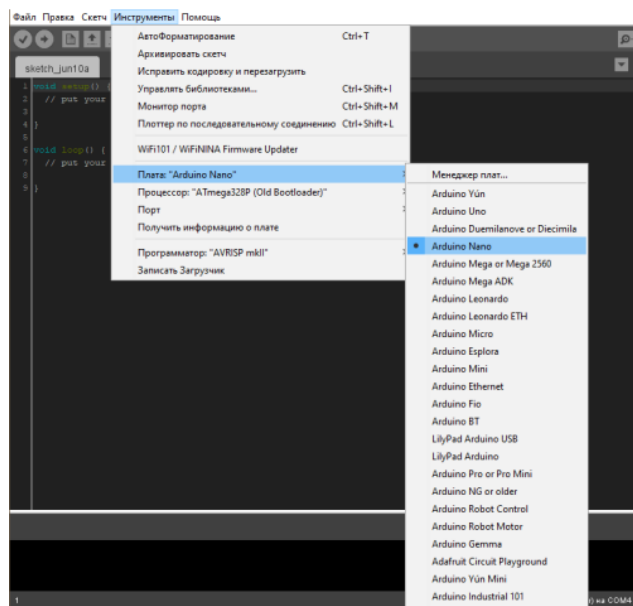

Рисунок 2.10 - Вибір необхідної плати

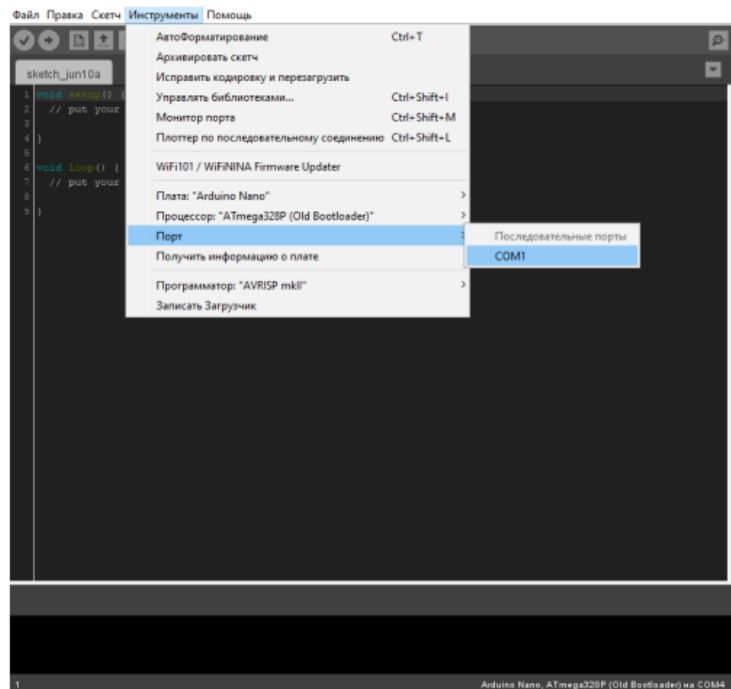

Рисунок 2.11 - Вибір необхідного порту

Для використання бібліотек у проєкті їх необхідно встановити. Це можна зробити двома способами:

Помістити файл бібліотеки в папку зі скетчем.

Встановити бібліотеку безпосередньо через Arduino IDE, використовуючи вбудований менеджер бібліотек.

Менеджер бібліотек, показаний на рисунку 2.12, відкривається через меню: Інструменти > Керування бібліотеками. У цьому менеджері можна знайти потрібні бібліотеки серед великого асортименту та встановити їх.

В обох випадках потрібно не забути прописати команду «include(назва бібліотеки)», щоб підключити бібліотеку до самого скетчу.

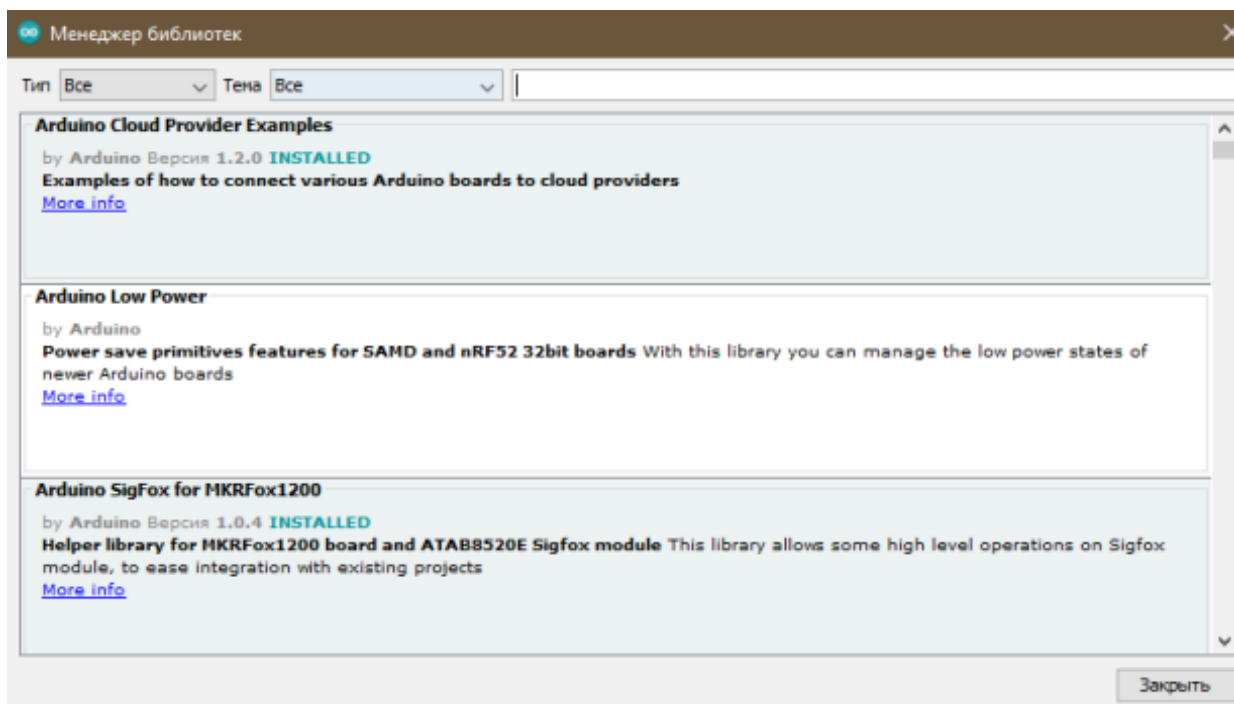

Рисунок 2.12 – Меню менеджера бібліотек в Arduino IDE

Після завершення налаштувань можна переходити до безпосереднього написання коду. Після його створення рекомендується натиснути кнопку «Перевірити», яка запускає перевірку скетча на наявність помилок. Окрім перевірки на помилки, кнопка «Перевірити» також дозволяє оптимізувати код, оскільки виявляє невикористані змінні, неправильні виклики функцій або синтаксичні неточності. Це особливо важливо для складних проектів, де навіть незначні помилки можуть впливати на стабільність роботи пристрою. Перевірка перед завантаженням також є обов'язковим кроком у разі використання зовнішніх бібліотек, адже вона допомагає упевнитись, що всі необхідні залежності були підключені правильно. Ця функція є досить функціональною навіть для просунутих користувачів, адже у випадку виявлення помилки навіть виділиться проблемний рядок, що суттєво економить час, який міг би бути витрачений на ручний пошук і виправлення помилок[25]. Приклад результату компіляції коду наведено на рисунку 2.13.

```

Файл Правка Скетч Инструменты Помощь
Hope_2_better_this_time
1 #include <Servo.h>
2 #include <NewPing.h>
3
4 Servo myServo1;
5 Servo myServo2;
6
7 #define ECHO 4
8 #define TRIG 5
9
10 #define ECHO2 11
11 #define TRIG2 10
12
13 NewPing sonar(TRIG, ECHO, 400);
14 NewPing sonar2(TRIG2, ECHO2, 400);
15
16 float dist_3[3] = {0.0, 0.0, 0.0}; // массив для хранения трёх последних измерений
17 float dist_32[3] = {0.0, 0.0, 0.0};
18 float middle, dist2, dist, middle2;
19 float k;
20 byte i, delta;
21 unsigned long dispIaxTimer, sensTimer;
22
23 void setup()
24 {
25   myServo1.attach(7);
26   myServo2.attach(8);
27   Serial.begin(9600);
28 }
29
30 void loop()
31 {
32   if (millis() - sensTimer > 50) { // измерение и вывод каждые 50 мс
33     if (i > 1) i = 0;
34     dist = sonar.ping();
35     dist2 = sonar2.ping();
36     middle = (dist + dist2) / 2;
37     dist_3[i] = dist;
38     dist_32[i] = dist2;
39     middle2 = (middle + middle2) / 2;
40     Serial.print(dist);
41     Serial.print(" ");
42     Serial.print(dist2);
43     Serial.print(" ");
44     Serial.print(middle);
45     Serial.print(" ");
46     Serial.print(middle2);
47     Serial.print("\n");
48     sensTimer = millis();
49     i++;
50   }
51   myServo1.write(90);
52   myServo2.write(90);
53   delay(1000);
54   myServo1.write(0);
55   myServo2.write(0);
56   delay(1000);
57 }

```

Компиляция завершена
 Скетч использует 5022 байта (16%) памяти устройства. Всего доступно 30720 байт.
 Глобальные переменные используют 309 байт (15%) динамической памяти, оставшаяся 1735 байт для локальных переменных.

Arduino Nano, ATmega328P (Old Bootloader) на COM4

Рисунок 2.13 - Результат компіляції коду

Для написання коду було використано 2 основні бібліотеки, а саме <NewPing.h>, та <Servo.h>.

Бібліотека NewPing.h для Arduino призначена для роботи з ультразвуковими датчиками (як правило, HC-SR04 або подібними) для вимірювання відстані. Вона забезпечує ефективне використання цих датчиків, дозволяючи отримати більш точні вимірювання, зменшуючи затримки в процесі вимірювання. Зокрема, бібліотека оптимізує використання функцій зчитування ультразвукових датчиків, полегшує налаштування та роботу з ними.

Основні особливості бібліотеки:

Мінімізація затримки — бібліотека дозволяє вимірювати відстань без блокувальних затримок, що важливо при роботі з кількома датчиками.

Покращена точність — зменшується ймовірність помилок, таких як зайві імпульси.

Підтримка багатьох датчиків — бібліотека дозволяє одночасно працювати з кількома ультразвуковими датчиками.

Основні команди та функції бібліотеки NewPing.h:

1. NewPing(trigPin, echoPin, maxDistance)

Ця команда створює об'єкт для роботи з датчиком, визначаючи піни для тригера та ехо, а також максимальну відстань вимірювання.

Параметри:

- trigPin — пін, до якого підключено тригер.
- echoPin — пін, до якого підключено ехо.
- maxDistance — максимальна відстань (у сантиметрах), на яку можна

виміряти.

2. sonar.ping()

Ця функція викликає процес вимірювання відстані. Вона повертає час, який імпульс проходить до об'єкта і назад, у мікросекундах.

3. sonar.ping_cm()

Ця функція працює аналогічно до ping(), але безпосередньо повертає відстань у сантиметрах.

4. sonar.ping_in()

Ця функція аналогічна до попередньої, але повертає результат в дюймах.

5. sonar.convert_cm(duration)

Ця функція дозволяє перетворити час в мікросекундах у відстань у сантиметрах.

6. sonar.convert_in(duration)

Аналогічно попередній функції, але результат буде в дюймах.

Приклад використання:

```
#include <NewPing.h>

const int trigPin = 12; // Пін для тригера
const int echoPin = 13; // Пін для ехо
const int maxDistance = 200; // Максимальна відстань у сантиметрах
NewPing sonar(trigPin, echoPin, maxDistance); // Ініціалізація датчика
void setup() {
  Serial.begin(9600); // Налаштування серійного зв'язку
}
```

```
void loop() {
    long distance = sonar.ping_cm(); // Вимірювання відстані в сантиметрах
    Serial.print("Distance: ");
    Serial.print(distance);
    Serial.println(" cm");
    delay(100); // Затримка перед наступним вимірюванням
}
```

У цьому прикладі ми ініціалізуємо один датчик ультразвуку, вимірюємо відстань і виводимо результат у серійний монітор.

Бібліотека `NewPing` є ефективним і простим у використанні інструментом для роботи з ультразвуковими датчиками в проектах на платформі `Arduino`[26].

Бібліотека `Servo.h` для `Arduino` використовується для керування сервоприводами. Вона дозволяє програмно змінювати кут обертання сервомотора, задаючи певні значення кута або швидкість обертання, в залежності від налаштувань. Ця бібліотека є дуже популярною для робототехніки, автоматизації, а також в проектах, де необхідно забезпечити точне та плавне керування позицією.

Основні функції та команди бібліотеки

1. `Servo.attach(pin)`

Ця команда ініціалізує сервопривід і прив'язує його до конкретного піну. Під час виклику цієї функції потрібно вказати пін, до якого підключено сигнал для сервоприводу (сигнальний пін).

Параметри:

`pin` — номер піну `Arduino`, до якого підключений сервопривід.

2. `Servo.write(angle)`

Ця команда встановлює кут обертання сервомотора в градусах. Сервопривід може рухатися в межах від 0 до 180 градусів.

Параметри:

`angle` — кут, на який потрібно повернути сервопривід (від 0 до 180 градусів).

3. Servo.read()

Ця функція повертає поточний кут, на якому знаходиться сервопривід (від 0 до 180 градусів).

4. Servo.detach()

Ця команда відключає сервопривід від піну, звільняючи його для використання іншими пристроями. Якщо ви більше не плануєте використовувати сервопривід або хочете зберегти ресурси, ця функція буде корисною.

5. Servo.writeMicroseconds(us)

Ця команда дозволяє управляти сервоприводом через ширину імпульсу в мікросекундах, що є більш точним методом управління. Значення повинно бути в межах від 1000 до 2000 мікросекунд, де 1500 мікросекунд відповідає середньому положенню.

Параметри:

us — ширина імпульсу в мікросекундах.

Приклад використання бібліотеки:

Приклад 1: Просте управління сервоприводом

```
#include <Servo.h>
```

```
Servo myservo; // Створюємо об'єкт для керування сервоприводом
```

```
void setup() {
```

```
  myservo.attach(9); // Прив'язуємо сервопривід до піну 9
```

```
}
```

```
void loop() {
```

```
  myservo.write(0); // Повертає сервопривід на 0 градусів
```

```
  delay(1000);      // Затримка 1 секунда
```

```
  myservo.write(180); // Повертає сервопривід на 180 градусів
```

```
  delay(1000);      // Затримка 1 секунда
```

```
}
```

У цьому прикладі сервопривід рухається між двома крайніми точками (0° і 180°) з затримкою в 1 секунду.

Призначення та переваги бібліотеки Servo.h:

- Простота використання: Бібліотека дозволяє без зайвих складнощів підключати і керувати сервоприводами з Arduino.
- Широка підтримка: Бібліотека підтримує численні моделі сервоприводів і широко застосовується в різних проектах.
- Точність управління: За допомогою Servo.h можна точно налаштовувати положення сервоприводів, що необхідно для робототехніки, автоматизації і багато інших завдань.

Бібліотека Servo.h — це потужний інструмент для роботи з сервоприводами в Arduino. Вона дозволяє просто і ефективно контролювати положення сервоприводів, що робить її ідеальним вибором для проектів, де потрібно точне керування рухами або позиціями[26].

Короткий опис та пояснення коду з лістингу(Додаток В):

- Усереднення даних:

Використовується кілька останніх вимірювань (за замовчуванням 5).

Функція `averageFilter()` розраховує середнє значення з буфера.

- Робота з шумами:

Якщо відстань не зчиталася (значення 0), в буфер додається максимальна відстань (`maxDistance`).

Це запобігає впливу неправильних зчитувань.

- Оптимізація:

Дані з кожного датчика зберігаються окремо в масиві `readings`, щоб уникнути конфліктів.

- Гнучкість:

Можна легко змінити кількість вимірювань у буфері (`numReadings`) для покращення точності або швидкості.

- Як працює:

Кожен датчик зберігає останні 5 вимірювань у буфері.

При кожному вимірюванні обчислюється середнє значення, яке зменшує вплив шумів.

Відфільтровані дані передаються на сервомотори для створення тактильного сигналу.

2.7 Висновки до розділу

У другому розділі розглянуто основні аспекти створення ультразвукового модуля просторової орієнтації для людей із вадами зору, починаючи від аналізу конструктивних та функціональних особливостей складових елементів до моделювання і розробки принципу їх взаємодії.

Вибір і характеристика складових компонентів. Проведено аналіз основних технічних параметрів сенсорів HC-SR04, Arduino Nano та сервомоторів SG90, які забезпечують необхідну функціональність для роботи модуля. Встановлено, що дані компоненти мають достатню точність, малу вагу, невеликі розміри та доступність, що є ключовими факторами для створення портативного пристрою. Обрані сенсори забезпечують стабільне вимірювання відстані в діапазоні, необхідному для безпечної навігації користувача, а сервомотори SG90 – достатній рівень тактильного зворотного зв'язку.

Програмне забезпечення. Розроблено алгоритм роботи пристрою, який дозволяє ефективно вимірювати відстань до об'єктів, обробляти дані, та відповідно активувати сигнали тривоги за допомогою вібраційних сервомоторів. Алгоритм враховує фактори перешкод, мінімізує похибки вимірювань та забезпечує адаптивну зміну інтенсивності сигналу залежно від відстані до перешкод.

Програмний код реалізовано у середовищі Arduino IDE. Код враховує циклічну обробку даних із сенсорів, усуває помилкові значення за допомогою фільтрації та оптимізує затримки для забезпечення швидкого реагування системи. Крім того, у програмі передбачено можливість масштабування та розширення функціональності у майбутньому.

Моделювання системи. Виконано симуляцію роботи модуля за допомогою програмного середовища, що дало змогу підтвердити працездатність розробленої. Модель продемонструвала високу точність у виявленні перешкод, надійну обробку даних сенсорів та забезпечення користувача відповідним тактильним зворотним зв'язком. На основі

моделювання було виявлено та усунуто недоліки, зокрема проблеми із затримками сигналу та чутливістю вібраційного інформування.

Інтеграція апаратного та програмного забезпечення. Реалізовано коректну взаємодію між апаратними компонентами та програмною частиною системи. Особливу увагу приділено налаштуванню параметрів роботи сенсорів і сервомоторів для забезпечення стабільності системи. Також забезпечено енергоефективність, що є критичним для тривалого використання портативного пристрою.

Таким чином, розроблений ультразвуковий модуль просторової орієнтації відповідає поставленим технічним вимогам, забезпечує своєчасне виявлення перешкод на відстані до 2 метрів, з часом відгуку до 50 мс, та інформування користувача за допомогою тактильного зворотного зв'язку. Реалізована система поєднує оптимальний набір апаратних компонентів та ефективне програмне забезпечення, що підтверджує доцільність її використання як інструменту для підтримки орієнтації осіб із порушенням зору в умовах реального середовища.

3 РОЗРОБКА ЕЛЕКТРИЧНОЇ ПРИНЦИПОВОЇ СХЕМИ МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ

У цьому розділі розглядається процес розробки електричної принципової схеми мікроконтролерного засобу просторового орієнтування. Схема охоплює основні компоненти, такі як ультразвукові датчики, мікроконтролер, сервоприводи, а також схеми живлення та взаємодії між елементами, що забезпечують ефективне виконання поставлених завдань.

3.1 Вибір елементів мікроконтролера

В якості мікроконтролера була обрана платформа Arduino Nano у її типовому ввімкненні, схема електрична принципова якої представлена на рисунку[27] 3.1.

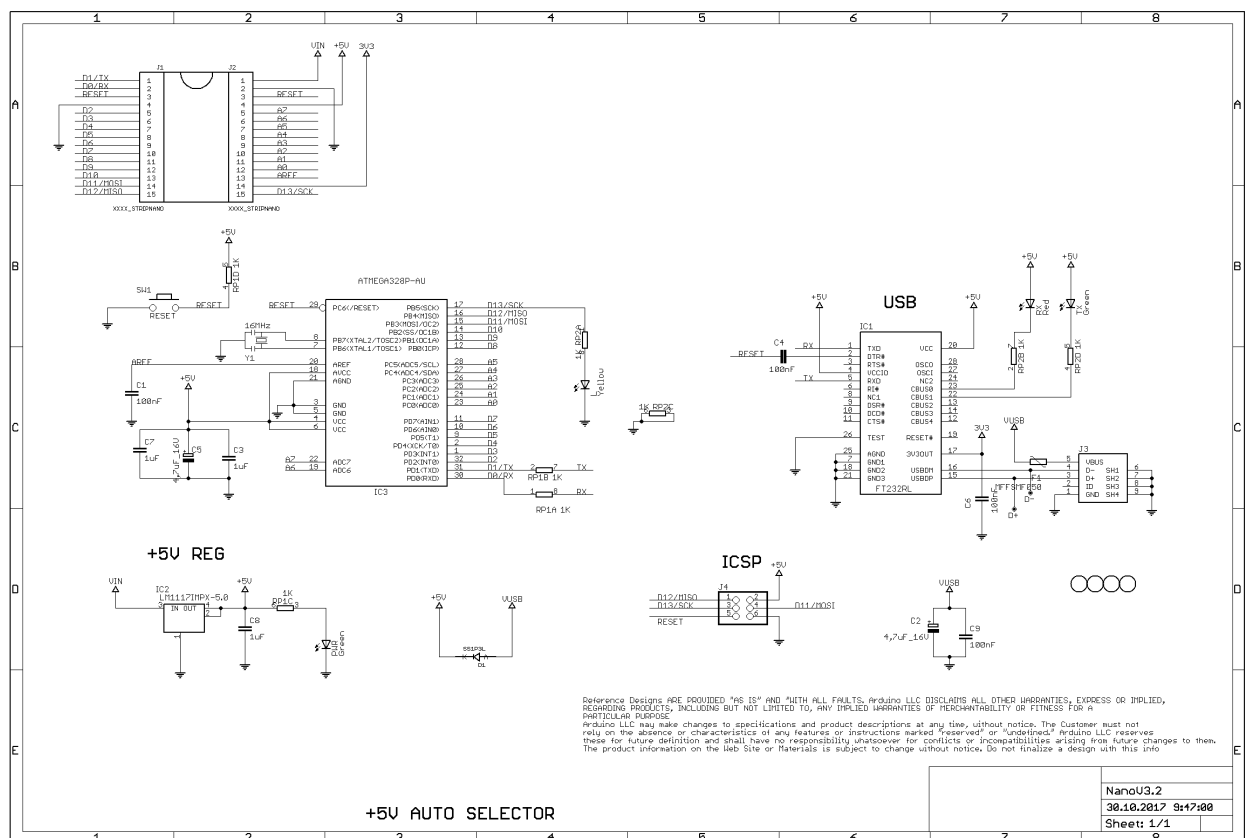

Рисунок 3.1 – Електрична принципова схема Arduino Nano

Елементи та їх номінали було обрано відповідно до типової схеми ввімкнення:

- C1,C3,C4,C7,C9: Конденсатор, 0.1uF 50V 10% Ceramic X7R 0805;
- C2,C8,C10: Конденсатор, 4.7uF 10V 10% Tantalum Case A;
- C5,C6: Конденсатор, 18pF 50V 5% Ceramic NOP/COG 0805;
- D1: Diode, Schottky 0.5A 20V;
- J1,J2: Headers, 36PS 1 Row;
- J4: Connector, Mini" B Recept Rt. Angle;
- J5: Headers, 72PS 2 Rows
- LD1: LED, Super Bright RED 100mcd 640nm 120degree 0805;
- LD2: LED, Super Bright GREEN 50mcd 570nm 110degree 0805;
- LD3: LED, Super Bright ORANGE 160mcd 601nm 110degree 0805;
- LD4: LED, Super Bright BLUE 80mcd 470nm 110degree 0805
- R1: Резистор, 1K +/-5% 62.5mW 4RES SMD;
- R2: Резистор, 680 +/-5% 62.5mW 4RES SMD;
- SW1: Перемикач, Momentary Tact SPST 150gf 3.0x2.5mm;
- U1: IC, Мікроконтролер RISC 16kB Flash, 0.5kB EEPROM, 23 I/O

Pins;

- U2: IC, USB to SERIAL UART 28 Pins SSOP;
- U3: IC, Регулятор напруги 5V, 500mA SOT"223;
- Y1: Cystal, 16MHz +/-20ppm HC"49/US Low Profile.

3.2 Вибір елементів ультразвукового датчика

Для визначення відстані використовується ультразвуковий датчик HC-SR04, підключений у стандартній конфігурації. Електрична принципова схема його підключення наведена на рисунку[28] 3.2.

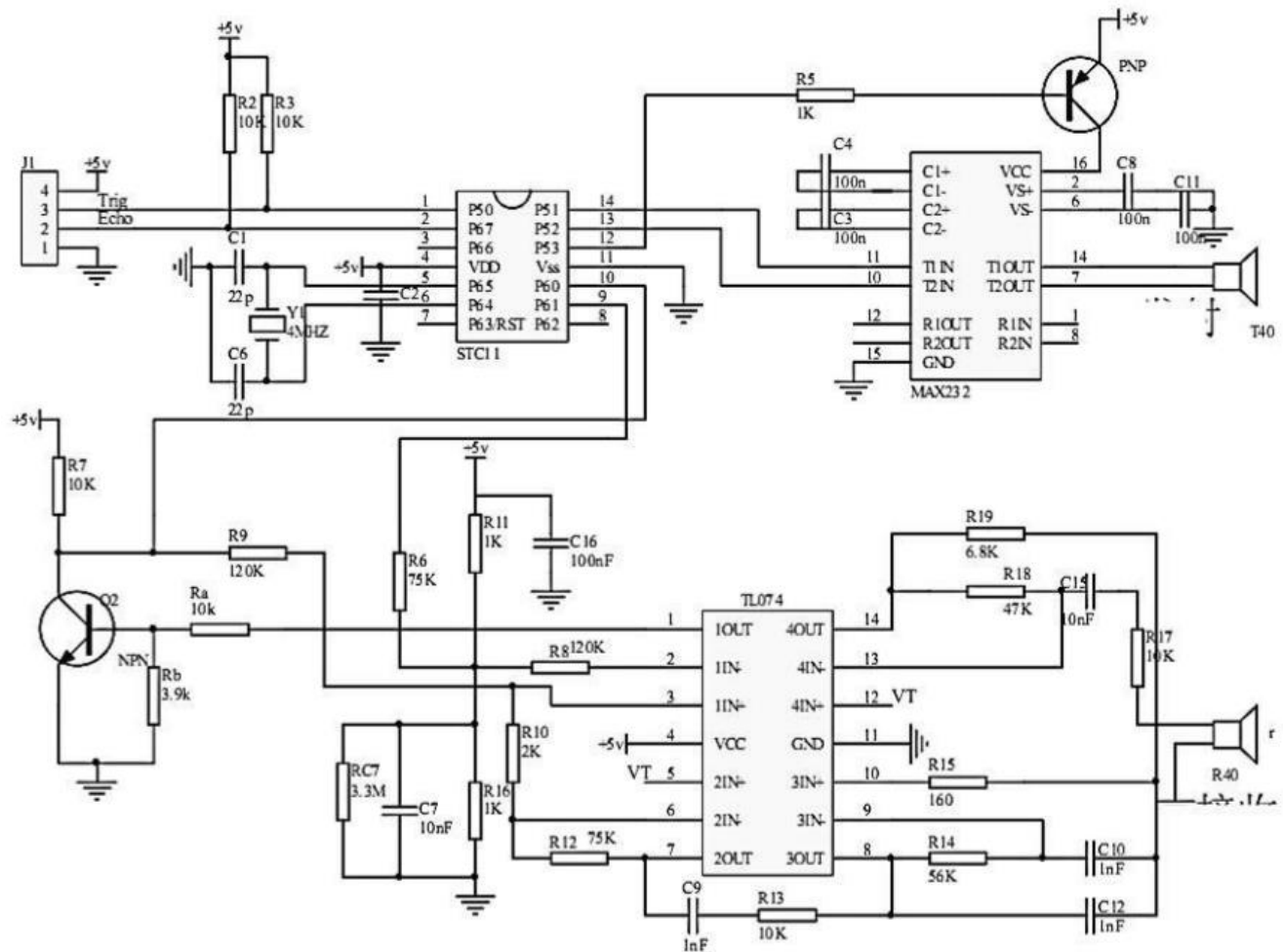

Рисунок 3.2 – Електрична принципова схема ультразвукового вимірювача відстані HC-RS4

Елементи та їх номінали було обрано відповідно до типової схеми ввімкнення[29].

- C1,C6: CERAMIC22P-22пФ SMD;
- C2: CERAMIC0U1-0,1мкФ SMD;
- C3,C4,C5,C8,C11: CERAMIC100N-100нФ SMD;
- C7,C13: CERAMIC10N-10нФ SMD;
- C9,C10,C12:CERAMIC1N-1нФ SMD;
- R1,R2,R3,R7,R13,R17: MINRES10K – 10 кОм $\pm 5\%$;

- R4: MINRES3K9 – 3,9 кОм $\pm$ 5%;
- R5,R11,R16: MINRES1K – 1 кОм $\pm$ 5%;
- R6,R12: MINRES75K – 75 кОм $\pm$ 5%;
- R8,R9: MINRES120K – 120 кОм $\pm$ 5%;
- R10: MINRES2K – 2 кОм $\pm$ 5%;
- R14: MINRES56K – 56 кОм $\pm$ 5%;
- R15: MINRES160 – 160Ом $\pm$ 5%;
- R18: MINRES47K – 47 кОм $\pm$ 5%;
- R19: MINRES6K8 – 6,8 кОм $\pm$ 5%;
- ZQ: Кварц 4 МГц.

3.3 Розробка технологічного процесу регулювання та налаштування

Технологічний процес налаштування мікроконтролерного засобу просторового орієнтування передбачає підготовку апаратної частини, програмування плати Arduino Nano, перевірку підключень та тестування функціональності периферії. Детальну послідовність операцій налаштування пристрою представлено в таблиці[30] 3.1.

Для ефективного налаштування та перевірки мікропроцесорного засобу просторової орієнтації необхідно мати такі прилади:

- Персональний комп'ютер (ПК)
- Використовується для написання, редагування та завантаження коду в мікроконтролер за допомогою Arduino IDE.
- Забезпечує тестування коду через серійну консоль.
- Мультиметр
- Застосовується для вимірювання напруги, струму та перевірки цілісності електричних з'єднань.
- Перевірка: Вимірюються напруги на виходах джерела живлення, а також на контактах мікроконтролера і периферійних компонентів.
- Осцилограф (за потреби)

Дозволяє візуалізувати електричні сигнали для аналізу роботи датчиків і сервоприводів.

Перевірка: Контроль сигналів з ультразвукових датчиків та сигналів керування сервомоторами.

- USB-кабель (USB Type-A – USB Mini-B)
- Використовується для підключення плати Arduino Nano до ПК, передачі коду та отримання даних із серійної консолі.

- Джерело живлення
- Забезпечує стабільне живлення мікроконтролера та периферійних компонентів.

- Перевірка: Перевіряється напруга та її стабільність під навантаженням.

- Резервні ультразвукові датчики
- Необхідні для заміни під час тестування у випадку несправності основних датчиків.

- Перевірка: Тестуються відгуки датчиків на перешкоди через тестовий скетч.

- Резервні сервомотори
- Використовуються для подачі тактильного сигналу.
- Перевірка: Керування положенням через тестові команди з Arduino.
- Макетна плата та з'єднувальні проводи
- Використовуються для тимчасового монтажу схем і перевірки працездатності окремих компонентів.

Перевірка: Тестуються всі електричні з'єднання на цілісність і відповідність схемі.

Таблиця 3.1 – Технологічний процес регулювання та налаштування пристрою

№	Технологічна операція	Прилади	Примітки
1	Перевірка наявності необхідного обладнання	Комплект датчиків, кабелі, плата	Підготуйте усі компоненти (датчики HC-SR04, Arduino Nano, джерело живлення).
2	Увімкнення комп'ютера та запуск Arduino IDE	Комп'ютер	Переконайтеся, що програмне забезпечення Arduino IDE встановлено.
3	Відкриття скетча в Arduino IDE	Комп'ютер	Завантажте готовий код або створіть новий файл.
4	Підключення плати Arduino Nano до комп'ютера	USB Type-A – USB Mini-B	Підключіть плату кабелем до USB-порту комп'ютера.
5	Налаштування параметрів в Arduino IDE	Комп'ютер	Виберіть у меню: Інструменти → Плата → Arduino Nano, Процесор (ATmega328P), Порт (COM).
6	Завантаження коду в пам'ять Arduino Nano	Комп'ютер	Натисніть кнопку «Завантажити» (рис. 3.3).
7	Перевірка монтажу	Лупа, візуальний огляд	Переконайтеся у відсутності коротких замикань та правильності підключень.
8	Перевірка живлення пристрою	Мультиметр	Увімкніть джерело живлення та перевірте вихідну напругу.
9	Тестування зчитування відстані до об'єктів	Перешкоди для тесту, візуальний контроль	Наведіть пристрій на перешкоду та перевірте роботу датчиків (1–2 м).
10	Налаштування виводу даних на LCD-дисплей (за потреби)	Дисплей LCD	Розкоментуйте відповідні частини коду для перевірки значень на дисплеї.

Тестування пристрою на зчитування відстані до об'єктів здійснюється шляхом наведення його на перешкоду та вимірювання відстані, на якій

пристрій успішно виявляє об'єкт. Оптимальний робочий діапазон становить 1–2 метри. Для точнішого налаштування крокового двигуна у коді передбачені закоментовані фрагменти. Якщо їх розкоментувати, дані з датчиків будуть виводитися на додатково підключений LCD-дисплей, що спрощує процес калібрування та діагностики роботи пристрою[31].

Також рекомендовано перевірити точність датчиків у різних умовах освітлення та кутів розташування, щоб уникнути можливих помилок при визначенні відстані. Перед початком тестування необхідно впевнитися у правильності підключення всіх компонентів та відсутності фізичних пошкоджень.

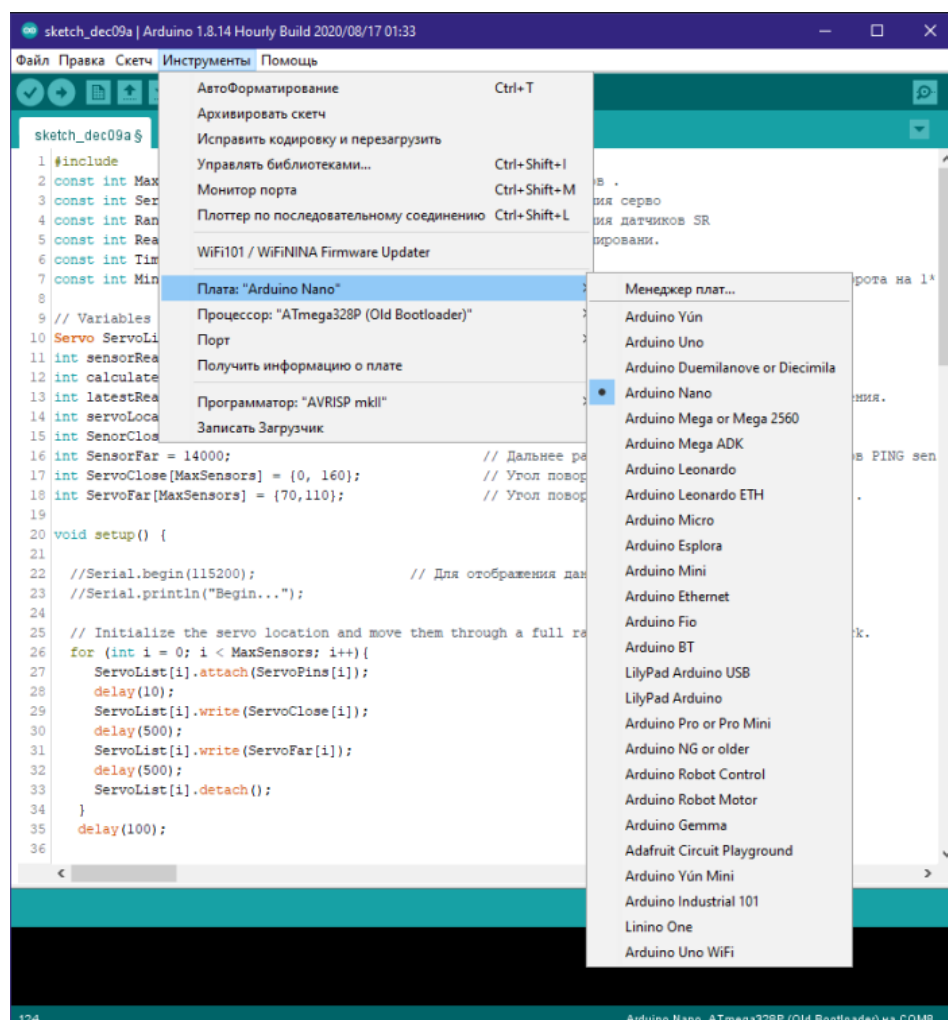

Рисунок 3.3 - Налаштування Arduino IDE на роботу з Arduino Nano

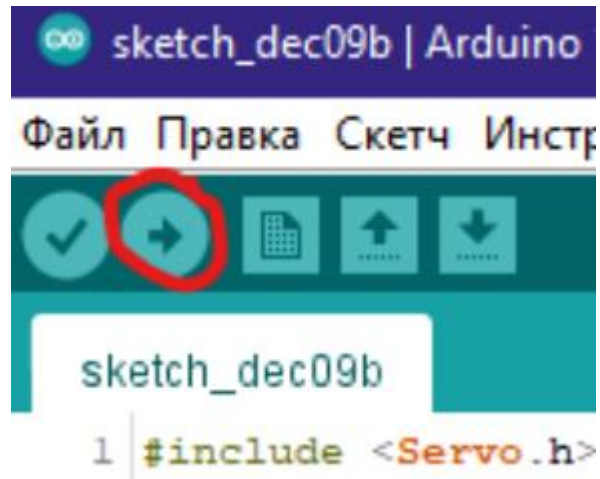

Рисунок 3.4 - Кнопка завантаження коду в під'єднану плату

3.4 Основні несправності та методи їх усунення

Для діагностики несправностей у засобі просторової орієнтації застосовуються такі методи:

- Візуальний огляд: Перевірка фізичних з'єднань, стану компонентів та можливих пошкоджень.
- Метод виключення: Послідовне відключення та тестування окремих елементів.
- Метод заміни: Підключення завідомо справних компонентів для перевірки працездатності системи.
- Метод порівняння: Порівняння параметрів роботи пристрою із еталонними значеннями.

Ці методи дозволяють систематично виявляти несправності через послідовний аналіз елементів та їх взаємодії.

Нижче наведено типові несправності, причини їх виникнення та способи усунення (таблиця 3.2)[32].

Таблиця 3.2 - Основні несправності мікроконтролерного засобу просторового орієнтування

Характер несправності	Причини несправності	Способи усунення
Некоректне зчитування відстані	Програмна помилка	Перевірити, виправити та перезаписати код.
	Несправність U1, U2, U3	Замінити несправні компоненти.
Некоректна робота сервомоторів	Програмна помилка	Виправити, перезаписати код.
	Несправність M1, M2	Замінити несправні двигуни.
Не працює схема	Відсутнє живлення	Перевірити джерело живлення, за потреби замінити або зарядити.
	Несправність A	Замінити несправний компонент.
Невідповідність налаштувань	Програмна помилка	Виправити, перезаписати код.
	Несправність A, M, U	Замінити відповідні компоненти.

Рекомендації з перевірки компонентів:

Ультразвукові датчики та сервомотори можна протестувати окремо, підключивши їх до іншої плати Arduino. Для перевірки можна використовувати базові тестові скетчі:

Приклад коду для перевірки ультразвукового датчика:

```
#include <NewPing.h>
#define TRIGGER_PIN 7
#define ECHO_PIN 6
#define MAX_DISTANCE 200
```

```

NewPing sonar(TRIGGER_PIN, ECHO_PIN, MAX_DISTANCE);

void setup() {
  Serial.begin(9600);
}

void loop() {
  unsigned int distance = sonar.ping_cm();
  Serial.print("Distance: ");
  Serial.print(distance);
  Serial.println(" cm");
  delay(100);
}

```

Приклад коду для перевірки сервомотора:

```

#include <Servo.h>

Servo myServo;

void setup() {
  myServo.attach(9);
}

void loop() {
  myServo.write(0); // Поворот у мінімальну позицію
  delay(1000);
  myServo.write(90); // Поворот у середню позицію
  delay(1000);
  myServo.write(180); // Поворот у максимальну позицію
  delay(1000);
}

```

У процесі роботи було визначено методи регулювання пристрою та підібрано вимірювальне обладнання. Було розроблено технологічний процес налаштування та тестування пристрою, а також складено таблицю типових несправностей із детальними способами їх усунення. Усі критичні вузли пройшли тестування, що забезпечує надійну роботу системи.

3.5 Висновки до розділу

У цьому розділі було розроблено електричну принципову схему мікроконтролерного засобу просторового орієнтування. Проведено детальний аналіз вибору та конфігурації основних компонентів, таких як мікроконтролер Arduino Nano, ультразвукові датчики HC-SR04, сервоприводи SG90, а також допоміжні елементи. Розроблено технологічний процес налаштування пристрою, що охоплює всі етапи – від підготовки обладнання до перевірки працездатності системи.

Визначено методи діагностики та усунення типових несправностей, які можуть виникнути під час експлуатації пристрою. Розроблено тестові скетчі для перевірки функціональності окремих компонентів, що дозволяє швидко ідентифікувати та замінити несправні елементи.

Проведені тестування підтвердили стабільність роботи всіх критичних вузлів пристрою. Це свідчить про надійність розробленої системи та її відповідність вимогам просторової орієнтації для людей із вадами зору.

4 ЕКОНОМІЧНА ЧАСТИНА

Науково-технічна розробка має право на існування та впровадження, якщо вона відповідає вимогам часу, як в напрямку науково-технічного прогресу та і в плані економіки. Тому для науково-дослідної роботи необхідно оцінювати економічну ефективність результатів виконаної роботи.

4.1 Проведення комерційного та технологічного аудиту науково-технічної розробки

Метою проведення комерційного і технологічного аудиту дослідження за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» є оцінювання науково-технічного рівня та рівня комерційного потенціалу розробки, створеної в результаті науково-технічної діяльності.

Оцінювання науково-технічного рівня розробки та її комерційного потенціалу рекомендується здійснювати із застосуванням 5-ти бальної системи оцінювання за 12-ма критеріями [33].

Таблиця 4.1 – Результати оцінювання науково-технічного рівня і комерційного потенціалу розробки експертами

Критерії	Експерт (ПІБ, посада)		
	1	2	3
	Бали:		
1. Технічна здійсненність концепції	4	5	4
2. Ринкові переваги (наявність аналогів)	3	4	3
3. Ринкові переваги (ціна продукту)	3	2	3
4. Ринкові переваги (технічні властивості)	4	3	4
5. Ринкові переваги (експлуатаційні витрати)	3	2	3
6. Ринкові перспективи (розмір ринку)	3	3	3
7. Ринкові перспективи (конкуренція)	2	2	2
8. Практична здійсненність (наявність фахівців)	4	4	4
9. Практична здійсненність (наявність фінансів)	2	3	2
10. Практична здійсненність (необхідність нових матеріалів)	3	4	4
11. Практична здійсненність (термін реалізації)	2	2	2
12. Практична здійсненність (розробка документів)	3	3	3

Продовження таблиці 4.1 - Результати оцінювання науково-технічного рівня і комерційного потенціалу розробки експертами

Сума балів	36	37	37
Середньоарифметична сума балів CB_c	36,7		

За результатами розрахунків, наведених в таблиці 4.1, зробимо висновок щодо науково-технічного рівня і рівня комерційного потенціалу розробки. При цьому використаємо рекомендації, наведені в [33].

Згідно проведених досліджень рівень комерційного потенціалу розробки за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» становить 36,7 бала, що, відповідно до [33], свідчить про комерційну важливість проведення даних досліджень (рівень комерційного потенціалу розробки вище середнього).

4.2 Розрахунок узагальненого коефіцієнта якості розробки

Узагальнений коефіцієнт якості (B_n) для нового технічного рішення розрахуємо за формулою 4.1 [34]

$$B_n = \sum_{i=1}^k \alpha_i \cdot \beta_i, \quad (4.1)$$

де k – кількість найбільш важливих технічних показників, які впливають на якість нового технічного рішення;

α_i – коефіцієнт, який враховує питому вагу i -го технічного показника в загальній якості розробки. Коефіцієнт α_i визначається експертним шляхом і при цьому має виконуватись умова $\sum_{i=1}^k \alpha_i = 1$;

β_i – відносне значення i -го технічного показника якості нової розробки.

Результати порівняння зведемо до таблиці 4.2.

Таблиця 4.2 – Порівняння основних параметрів розробки та аналога.

Показники (параметри)	Одиниця вимірю- вання	Аналог	Проектований продукт	Відношення параметрів нової розробки до аналога	Питома вага показника
Вхідне живлення	В	5	6...20	0,95	0,15
Максимальна досяжна відстань	м	1,5	2	1,33	0,3
Вага	г	200	120	1,67	0,2
Максимальна частота опитування	Гц	30-33	40-50	1,51	0,1
Час автономної роботи	год	4	24	6	0,25

Узагальнений коефіцієнт якості (B_n) для нового технічного рішення складе

$$B_n = \sum_{i=1}^k \alpha_i \cdot \beta_i = 0,95 \cdot 0,15 + 1,33 \cdot 0,3 + 1,67 \cdot 0,2 + 1,51 \cdot 0,1 + 6 \cdot 0,25 = 2,53.$$

Отже за технічними параметрами, згідно узагальненого коефіцієнту якості розробки, науково-технічна розробка переважає існуючі аналоги приблизно в 2,53 рази.

4.3 Розрахунок витрат на проведення науково-дослідної роботи

Витрати, пов'язані з проведенням науково-дослідної роботи на тему «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування», під час планування, обліку і калькулювання собівартості науково-дослідної роботи групуємо за відповідними статтями.

4.3.1 Витрати на оплату праці

Основна заробітна плата дослідників

Витрати на основну заробітну плату дослідників ($З_o$) розраховуємо у відповідності до посадових окладів працівників, за формулою 4.2. [33]

$$З_o = \sum_{i=1}^k \frac{M_{ni} \cdot t_i}{T_p}, \quad (4.2)$$

де k – кількість посад дослідників залучених до процесу досліджень;

M_{ni} – місячний посадовий оклад конкретного дослідника, (грн.);

t_i – число днів роботи конкретного дослідника, дн.;

T_p – середнє число робочих днів в місяці, $T_p=24$ дні.

$$З_o = 18750,00 \cdot 12 / 24 = 9272,76(\text{грн.}).$$

Проведені розрахунки зведемо до таблиці 4.3.

Таблиця 4.3 – Витрати на заробітну плату дослідників

Найменування посади	Місячний посадовий оклад, (грн.)	Оплата за робочий день, (грн.)	Число днів роботи	Витрати на заробітну плату, (грн.)
Керівник проекту (менеджер-координатор)	18750,00	772,73	12	9272,76
Інженер-розробник мікропроцесорної техніки	18150,00	750,00	36	27000,00
Технік 1-ї категорії	24,00	681,82	11	7500,02
Всього				43772,78

Основна заробітна плата робітників

Витрати на основну заробітну плату робітників ($З_p$) за відповідними найменуваннями робіт НДР на тему «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» розраховуємо за формулою 4.3

$$З_p = \sum_{i=1}^n C_i \cdot t_i, \quad (4.3)$$

де C_i – погодинна тарифна ставка робітника відповідного розряду, за виконану відповідну роботу, (грн/год);

t_i – час роботи робітника при виконанні визначеної роботи, год.

Погодинну тарифну ставку робітника відповідного розряду C_i можна визначити за формулою 4.4.

$$C_i = \frac{M_M \cdot K_i \cdot K_c}{T_p \cdot t_{зм}}, \quad (4.4)$$

де M_M – розмір мінімальної місячної заробітної плати, приймемо $M_M=8000,00$ (грн.);

K_i – коефіцієнт міжкваліфікаційного співвідношення (табл. Б.2, додаток Б) [33];

K_c – мінімальний коефіцієнт співвідношень місячних тарифних ставок;

T_p – середнє число робочих днів в місяці, приблизно $T_p = 24$ дн;

$t_{зм}$ – тривалість зміни, год.

$$C_1 = 8000,00 \cdot 1,10 \cdot 1,15 / (24 \cdot 8) = 52,71(\text{грн.}).$$

$$З_{pl} = 52,71 \cdot 6,00 = 316,25(\text{грн.}).$$

Таблиця 4.4 – Величина витрат на основну заробітну плату робітників

Найменування робіт	Тривалість роботи, год	Розряд роботи	Тарифний коефіцієнт	Погодинна тарифна ставка, (грн.)	Величина оплати на робітника (грн.)
Установка обчислювального обладнання для проведення досліджень	6,00	2	1,10	52,71	316,25
Підготовка робочого місця інженера-розробника	4,50	3	1,35	64,69	291,09

Продовження таблиці 4.4 - Величина витрат на основну заробітну плату робітників

Інсталяція програмного забезпечення для моделювання та розробки	5,00	4	1,50	71,88	359,38
Контроль вхідних компонентів	1,50	4	1,50	71,88	107,81
Монтаж експериментальної моделі	10,50	4	1,50	71,88	754,69
Контроль ходу експериментів	7,00	3	1,35	64,69	452,81
Вимірювання параметрів	2,50	6	2,00	95,83	239,58
Маркування	1,10	5	1,70	81,46	89,60
Всього					2611,22

Додаткова заробітна плата дослідників та робітників

Додаткову заробітну плату розраховуємо як 10 ... 12% від суми основної заробітної плати дослідників та робітників за формулою 4.5.

$$Z_{\text{доп}} = (Z_o + Z_p) \cdot \frac{H_{\text{доп}}}{100\%}, \quad (4.5)$$

де $H_{\text{доп}}$ – норма нарахування додаткової заробітної плати. Прийmemo 10%.

$$Z_{\text{доп}} = (43772,78 + 2611,22) \cdot 10 / 100\% = 4638,40(\text{грн}).$$

4.3.2 Відрахування на соціальні заходи

Нарахування на заробітну плату дослідників та робітників розраховуємо як 22% від суми основної та додаткової заробітної плати дослідників і робітників за формулою 4.6

$$Z_n = (Z_o + Z_p + Z_{\text{доп}}) \cdot \frac{H_{\text{зн}}}{100\%} \quad (4.6)$$

де H_{zn} – норма нарахування на заробітну плату. Приймаємо 22%.

$$3_n = (43772,78 + 2611,22 + 4638,40) \cdot 22 / 100\% = 11224,93(\text{грн.}).$$

4.3.3 Сировина та матеріали

Витрати на матеріали (M), у вартісному вираженні розраховуються окремо по кожному виду матеріалів за формулою 4.7

$$M = \sum_{j=1}^n H_j \cdot C_j \cdot K_j - \sum_{j=1}^n B_j \cdot C_{ej}, \quad (4.7)$$

де H_j – норма витрат матеріалу j -го найменування, кг;

n – кількість видів матеріалів;

C_j – вартість матеріалу j -го найменування, (грн/кг);

K_j – коефіцієнт транспортних витрат, ($K_j = 1,1 \dots 1,15$);

B_j – маса відходів j -го найменування, кг;

C_{ej} – вартість відходів j -го найменування, (грн/кг).

$$M_1 = 3,0 \cdot 202,00 \cdot 1,08 - 0 \cdot 0 = 654,48(\text{грн.}).$$

Проведені розрахунки зведемо до таблиці 4.5.

Таблиця 4.5 – Витрати на матеріали

Найменування матеріалу, марка, тип, сорт	Ціна за 1 кг, грн	Норма витрат, кг	Величина відходів, кг	Ціна відходів, (грн/кг).	Вартість витраченого матеріалу, (грн.)
Офісний папір FAXE-500 A4	202,00	3,0	0	0	654,48
Папір для записів FAXE 70 A5-250	95,00	4,0	0	0	410,40

Продовження таблиці 4.5 - Витрати на матеріали

Органайзер офісний OFFICE 100	220,00	3,0	0	0	712,80
Набір офісний DATUM X-2	250,00	4,0	0	0	1080,00
Картридж для принтера EPSON LaserJet Pro M102w	1630,00	2,0	0	0	3520,80
Диск оптичний OPTIMA CD	20,00	2,0	0	0	43,20
Flesh-пам'ять GOODRAM 64 C10A	260,00	1,0	0	0	280,80
Чорнило для плотера	520,00	0,1000	0	0	56,16
Припой, кг	420,00	0,0850	0	0	38,56
Герметик, кг	295,00	0,0900	0	0	28,67
Спирт метиловий, кг	100,00	0,0870	0	0	9,40
Фарба Ф-1,кг	360,00	0,0980	0	0	38,10
Проволока, кг	85,00	0,1000	0	0	9,18
Ізолятор, кг	350,00	0,0900	0	0	34,02
Всього					6916,57

4.3.4 Розрахунок витрат на комплектуючі

Витрати на комплектуючі (K_6), які використовують при проведенні НДР на тему «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування», розраховуємо, згідно з їхньою номенклатурою, за формулою 4.8.

$$K_6 = \sum_{j=1}^n H_j \cdot C_j \cdot K_j \quad (4.8)$$

де H_j – кількість комплектуючих j -го виду, шт.;

C_j – покупна ціна комплектуючих j -го виду, (грн.);

K_j – коефіцієнт транспортних витрат, ($K_j = 1,1 \dots 1,15$).

$$K_6 = 1 \cdot 1350,00 \cdot 1,1 = 1485,00(\text{грн.}).$$

Проведені розрахунки зведемо до таблиці 4.6.

Таблиця 4.6 – Витрати на комплектуючі

Найменування комплектуючих	Кількість, шт.	Ціна за штуку,(грн.)	Сума,(грн.)
Arduino nano	1	1350,00	1485,00
датчик HC-SR04	3	560,00	1848,00
серводвигун sg-90	2	1189,00	2615,80
Всього			5948,80

4.3.5 Спецустаткування для наукових (експериментальних) робіт

Балансову вартість спецустаткування розраховуємо за формулою 4.9.

$$B_{\text{спец}} = \sum_{i=1}^k C_i \cdot C_{\text{пр.і}} \cdot K_i, \quad (4.9)$$

де C_i – ціна придбання одиниці спецустаткування даного виду, марки,(грн.);

$C_{\text{пр.і}}$ –кількість одиниць устаткування відповідного найменування, які придбані для проведення досліджень, шт.;

K_i – коефіцієнт, що враховує доставку, монтаж, налагодження устаткування тощо, ($K_i = 1,10 \dots 1,12$);

k – кількість найменувань устаткування.

$$B_{\text{спец}} = 6800,00 \cdot 1 \cdot 1,1 = 7480,00(\text{грн.}).$$

Отримані результати зведемо до таблиці 4.7.

Таблиця 4.7 – Витрати на придбання спецустаткування по кожному виду

Найменування устаткування	Кількість, шт	Ціна за одиницю,(грн.)	Вартість,(грн.)
Мультиметр Aida DT83B	1	6800,00	7480,00
Осцилограф ОС-114/1-4	1	9626,00	10588,60

Продовження таблиці 4.7 – Витрати на придбання спецустаткування по кожному виду

Паяльна станція ПС-280-А/8	1	1495,00	1644,50
Вольтметр цифровий	1	4840,00	5324,00
Всього			25037,10

4.3.6 Програмне забезпечення для наукових (експериментальних) робіт

Балансову вартість програмного забезпечення розраховуємо за формулою 4.10.

$$B_{npz} = \sum_{i=1}^k \Pi_{npz} \cdot C_{npz.i} \cdot K_i, \quad (4.10)$$

де Π_{npz} – ціна придбання одиниці програмного засобу даного виду, (грн.);

$C_{npz.i}$ – кількість одиниць програмного забезпечення відповідного найменування, які придбані для проведення досліджень, шт.;

K_i – коефіцієнт, що враховує інсталяцію, налагодження програмного засобу тощо, ($K_i = 1, 10 \dots 1, 12$);

k – кількість найменувань програмних засобів.

$$B_{npz} = 4692,00 \cdot 1 \cdot 1,1 = 5161,20(\text{грн.}).$$

Отримані результати зведемо до таблиці 4.8

Таблиця 4.8 – Витрати на придбання програмних засобів по кожному виду

Найменування програмного засобу	Кількість, шт	Ціна за одиницю, (грн.)	Вартість, (грн.)
Пакет Visual System Simulator	1	4692,00	5161,20
Пакет Microwave Office	1	3864,00	4250,40
Пакет MATLAB SIMULINK	1	4328,00	4760,80
Всього			14172,40

4.3.7 Амортизація обладнання, програмних засобів та приміщень

В спрощеному вигляді амортизаційні відрахування по кожному виду обладнання, приміщень та програмному забезпеченню тощо, розраховуємо з використанням прямолінійного методу амортизації за формулою 4.11.

$$A_{обл} = \frac{Ц_{б}}{T_{в}} \cdot \frac{t_{вик}}{12}, \quad (4.11)$$

де $Ц_{б}$ – балансова вартість обладнання, програмних засобів, приміщень тощо, які використовувались для проведення досліджень, (грн.);

$t_{вик}$ – термін використання обладнання, програмних засобів, приміщень під час досліджень, місяців;

$T_{в}$ – строк корисного використання обладнання, програмних засобів, приміщень тощо, років.

$$A_{обл} = (45799,00 \cdot 2) / (2 \cdot 12) = 3816,58(\text{грн.}).$$

Проведені розрахунки зведемо до таблиці 4.9.

Таблиця 4.9 – Амортизаційні відрахування по кожному виду обладнання

Найменування обладнання	Балансова вартість, (грн.)	Строк корисного використання, років	Термін використання обладнання, місяців	Амортизаційні відрахування, (грн.)
Програмно-аналітичний комплекс проектування на базі ПК ASUS i5-DJK-0002415	45799,00	2	2	3816,58
Обладнання виводу інформації Лазерний принтер EPSON LaserJet Pro M102w c Wi-Fi (G3Q35A)	6950,00	4	2	289,58

Продовження таблиці 4.9 – Амортизаційні відрахування по кожному виду обладнання

Робоче місце інженера-дослідника спеціалізоване	7840,00	5	2	261,33
Офісна оргтехніка	7899,00	5	2	263,30
Приміщення лабораторії досліджень	642000,00	20	2	5350,00
ОС Windows 11	8380,00	2	2	698,33
Пакет Microsoft Office 2019	7864,00	2	2	655,33
Метрологічний комплекс	13699,00	4	2	570,79
Всього				11905,26

4.3.8 Паливо та енергія для науково-виробничих цілей

Витрати на силову електроенергію (B_e) розраховуємо за формулою 4.12.

$$B_e = \sum_{i=1}^n \frac{W_{yi} \cdot t_i \cdot C_e \cdot K_{\text{внi}}}{\eta_i}, \quad (4.12)$$

де W_{yi} – встановлена потужність обладнання на визначеному етапі розробки, кВт;

t_i – тривалість роботи обладнання на етапі дослідження, год;

C_e – вартість 1 кВт-години електроенергії, (грн.); прийmemo $C_e = 10,98$ (грн.);

$K_{\text{внi}}$ – коефіцієнт, що враховує використання потужності, $K_{\text{внi}} < 1$;

η_i – коефіцієнт корисної дії обладнання, $\eta_i < 1$.

$$B_e = 0,23 \cdot 240,0 \cdot 10,98 \cdot 0,95 / 0,97 = 606,10(\text{грн.}).$$

Проведені розрахунки зведемо до таблиці 4.10.

Таблиця 4.10 – Витрати на електроенергію

Найменування обладнання	Встановлена потужність, кВт	Тривалість роботи, год	Сума,(грн.)
Програмно-аналітичний комплекс проектування на базі ПК ASUS i5-DJK-0002415	0,23	240,0	606,10
Обладнання виводу інформації Лазерний принтер EPSON LaserJet Pro M102w c Wi-Fi (G3Q35A)	0,12	10,0	13,18
Робоче місце інженера-розробника спеціалізоване	0,13	240,0	342,58
Офісна оргтехніка	0,72	4,0	31,62
Метрологічний комплекс	0,32	160,0	562,18
Осцилограф ОС-114/1-4	0,12	80,0	105,41
Паяльна станція ПС-280-А/8	0,06	12,0	7,91
Вольтметр цифровий	0,08	160,0	140,54
Всього			1809,50

4.3.9 Службові відрядження

Витрати за статтею «Службові відрядження» розраховуємо як 20...25% від суми основної заробітної плати дослідників та робітників за формулою 4.13.

$$B_{cv} = (3_o + 3_p) \cdot \frac{H_{cv}}{100\%}, \quad (4.13)$$

де H_{cv} – норма нарахування за статтею «Службові відрядження», приймемо $H_{cv} = 0\%$.

$$B_{cv} = (43772,78 + 2611,22) \cdot 0 / 100\% = 0,00(\text{грн.}).$$

4.3.10 Витрати на роботи, які виконують сторонні підприємства, установи і організації

Витрати за статтею відсутні.

4.3.11 Інші витрати

Витрати за статтею «Інші витрати» розраховуємо як 50...100% від суми основної заробітної плати дослідників та робітників за формулою 4.14.

$$I_{\epsilon} = (Z_o + Z_p) \cdot \frac{H_{iv}}{100\%}, \quad (4.14)$$

де H_{iv} – норма нарахування за статтею «Інші витрати», прийmemo $H_{iv} = 50\%$.

$$I_{\epsilon} = (43772,78 + 2611,22) \cdot 50 / 100\% = 23192,00(\text{грн.}).$$

4.3.12 Накладні (загальновиробничі) витрати

Витрати за статтею «Накладні (загальновиробничі) витрати» розраховуємо як 100...150% від суми основної заробітної плати дослідників та робітників за формулою 4.15.

$$B_{нзв} = (Z_o + Z_p) \cdot \frac{H_{нзв}}{100\%}, \quad (4.15)$$

де $H_{нзв}$ – норма нарахування за статтею «Накладні (загальновиробничі) витрати», прийmemo $H_{нзв} = 103\%$.

$$B_{нзв} = (43772,78 + 2611,22) \cdot 103 / 100\% = 47775,52(\text{грн.}).$$

Витрати на проведення науково-дослідної роботи на тему «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» розраховуємо як суму всіх попередніх статей витрат за формулою

$$B_{заг} = Z_o + Z_p + Z_{дод} + Z_n + M + K_{\epsilon} + B_{спец} + B_{прз} + A_{обл} + B_{\epsilon} + B_{св} + B_{сп} + I_{\epsilon} + B_{нзв}. \quad (4.16)$$

$$B_{\text{заг}} = 43772,78 + 2611,22 + 4638,40 + 11224,93 + 6916,57 + 5948,80 + 25037,10 + 14172,40 + 11905,26 + 1809,50 + 0,00 + 0,00 + 23192,00 + 47775,52 = 199004,48(\text{грн.}).$$

Загальні витрати $ЗВ$ на завершення науково-дослідної (науково-технічної) роботи та оформлення її результатів розраховується за формулою 4.17.

$$ЗВ = \frac{B_{\text{заг}}}{\eta}, \quad (4.17)$$

де η - коефіцієнт, який характеризує етап (стадію) виконання науково-дослідної роботи, прийmemo $\eta=0,95$.

$$ЗВ = 199004,48 / 0,95 = 209478,39(\text{грн.}).$$

4.4 Розрахунок економічної ефективності науково-технічної розробки при її можливій комерціалізації потенційним інвестором

Результати дослідження проведені за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» передбачають комерціалізацію протягом 4-х років реалізації на ринку.

В цьому випадку майбутній економічний ефект буде формуватися на основі таких даних:

ΔN – збільшення кількості споживачів пристрою, у періоди часу, що аналізуються, від покращення його певних характеристик;

N – кількість споживачів які використовували аналогічний пристрій у році до впровадження результатів нової науково-технічної розробки, прийmemo 5500 осіб;

$Ц_6$ – вартість пристрою у році до впровадження результатів розробки, прийmemo 4850,00(грн.);

$\pm \Delta C_o$ – зміна вартості пристрою від впровадження результатів науково-технічної розробки, прийmemo 2503,53(грн.).

Можливе збільшення чистого прибутку у потенційного інвестора $\Delta \Pi_i$ для кожного із 4-х років, протягом яких очікується отримання позитивних результатів від можливого впровадження та комерціалізації науково-технічної розробки, розраховуємо за формулою 4.18. [33]

$$\Delta \Pi_i = (\pm \Delta C_o \cdot N + C_o \cdot \Delta N)_i \cdot \lambda \cdot \rho \cdot (1 - \frac{\vartheta}{100}), \quad (4.18)$$

де λ – коефіцієнт, який враховує сплату потенційним інвестором податку на додану вартість. У 2024 році ставка податку на додану вартість складає 20%, а коефіцієнт $\lambda = 0,8333$;

ρ – коефіцієнт, який враховує рентабельність інноваційного продукту).
Прийmemo $\rho = 38\%$;

ϑ – ставка податку на прибуток, який має сплачувати потенційний інвестор, у 2024 році $\vartheta = 18\%$;

Збільшення чистого прибутку 1-го року:

$$\Delta \Pi_1 = (2503,53 \cdot 5500,00 + 7353,53 \cdot 100) \cdot 0,83 \cdot 0,38 \cdot (1 - 0,18/100\%) = 3751331,90(\text{грн.}).$$

Збільшення чистого прибутку 2-го року:

$$\Delta \Pi_2 = (2503,53 \cdot 5500,00 + 7353,53 \cdot 220) \cdot 0,83 \cdot 0,38 \cdot (1 - 0,18/100\%) = 3979551,19(\text{грн.}).$$

Збільшення чистого прибутку 3-го року:

$$\Delta \Pi_3 = (2503,53 \cdot 5500,00 + 7353,53 \cdot 340) \cdot 0,83 \cdot 0,38 \cdot (1 - 0,18/100\%) = 4207770,49(\text{грн.}).$$

Збільшення чистого прибутку 4-го року:

$$\Delta \Pi_4 = (2503,53 \cdot 5500,00 + 7353,53 \cdot 440) \cdot 0,83 \cdot 0,38 \cdot (1 - 0,18/100\%) = 4397953,23(\text{грн.}).$$

Приведена вартість збільшення всіх чистих прибутків $\Pi\Pi$, що їх може отримати потенційний інвестор від можливого впровадження та комерціалізації науково-технічної розробки за формулою 4.19.

$$\Pi\Pi = \sum_{i=1}^T \frac{\Delta \Pi_i}{(1 + \tau)^t}, \quad (4.19)$$

де $\Delta\Pi_i$ – збільшення чистого прибутку у кожному з років, протягом яких виявляються результати впровадження науково-технічної розробки, (грн.);

T – період часу, протягом якого очікується отримання позитивних результатів від впровадження та комерціалізації науково-технічної розробки, роки;

τ – ставка дисконтування, за яку можна взяти щорічний прогнозований рівень інфляції в країні, $\tau=0,12$;

t – період часу (в роках) від моменту початку впровадження науково-технічної розробки до моменту отримання потенційним інвестором додаткових чистих прибутків у цьому році.

$$\begin{aligned} III &= 3751331,90/(1+0,12)^1 + 3979551,19/(1+0,12)^2 + 4207770,49/(1+0,12)^3 + \\ &+ 4397953,23/(1+0,12)^4 = 3349403,48 + 3172473,85 + 2995007,92 + 2794978,79 = \\ &= 12311864,03(\text{грн.}). \end{aligned}$$

Величина початкових інвестицій PV , які потенційний інвестор має вкласти для впровадження і комерціалізації науково-технічної розробки за формулою 4.20

$$PV = k_{инв} \cdot 3B, \quad (4.20)$$

де $k_{инв}$ – коефіцієнт, що враховує витрати інвестора на впровадження науково-технічної розробки та її комерціалізацію, приймаємо $k_{инв}=2$;

$3B$ – загальні витрати на проведення науково-технічної розробки та оформлення її результатів, приймаємо 209478,39(грн.).

$$PV = k_{инв} \cdot 3B = 2 \cdot 209478,39 = 418956,79(\text{грн.}).$$

Абсолютний економічний ефект $E_{абс}$ для потенційного інвестора від можливого впровадження та комерціалізації науково-технічної розробки становитиме за формулою 4.21

$$E_{abc} = III - PV \quad (4.21)$$

де III – приведена вартість зростання всіх чистих прибутків від можливого впровадження та комерціалізації науково-технічної розробки, 12311864,03(грн.);

PV – теперішня вартість початкових інвестицій, 418956,79(грн.).

$$E_{abc} = III - PV = 12311864,03 - 418956,79 = 11892907,24(\text{грн.}).$$

Внутрішня економічна дохідність інвестицій E_g , які можуть бути вкладені потенційним інвестором у впровадження та комерціалізацію науково-технічної розробки за формулою 4.22

$$E_g = \sqrt[T_{жс}]{1 + \frac{E_{abc}}{PV}} - 1, \quad (4.22)$$

де E_{abc} – абсолютний економічний ефект вкладених інвестицій, 11892907,24(грн.);

PV – теперішня вартість початкових інвестицій, 418956,79(грн.);

$T_{жс}$ – життєвий цикл науково-технічної розробки, тобто час від початку її розробки до закінчення отримування позитивних результатів від її впровадження, 4 роки.

$$E_g = \sqrt[T_{жс}]{1 + \frac{E_{abc}}{PV}} - 1 = (1 + 11892907,24/418956,79)^{1/4} = 1,33.$$

Мінімальна внутрішня економічна дохідність вкладених інвестицій τ_{min} за формулою 4.23.

$$\tau_{min} = d + f, \quad (4.23)$$

де d – середньозважена ставка за депозитними операціями в комерційних банках; в 2024 році в Україні $d = 0,11$;

f – показник, що характеризує ризикованість вкладення інвестицій, прийmemo 0,4.

$\tau_{\min} = 0,11 + 0,4 = 0,51 < 1,33$ свідчить про те, що внутрішня економічна дохідність інвестицій E_{ϵ} , вища мінімальної внутрішньої дохідності. Тобто інвестувати в науково-дослідну роботу за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» доцільно.

Період окупності інвестицій $T_{ок}$ які можуть бути вкладені потенційним інвестором у впровадження та комерціалізацію науково-технічної розробки за формулою 4.24.

$$T_{ок} = \frac{1}{E_{\epsilon}}, \quad (4.24)$$

де E_{ϵ} – внутрішня економічна дохідність вкладених інвестицій.

$$T_{ок} = 1 / 1,33 = 0,75 \text{ р.}$$

$T_{ок} < 3$ -х років, що свідчить про комерційну привабливість науково-технічної розробки і може спонукати потенційного інвестора профінансувати впровадження даної розробки та виведення її на ринок.

4.5 Висновки до розділу

Згідно проведених досліджень рівень комерційного потенціалу розробки за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування» становить 36,7 бала, що, свідчить про комерційну важливість проведення даних досліджень (рівень комерційного потенціалу розробки вище середнього).

При оцінюванні за технічними параметрами, згідно узагальненого коефіцієнту якості розробки, науково-технічна розробка переважає існуючі аналоги приблизно в 2,53 рази.

Термін окупності становить 0,75 р., що менше 3-х років, що свідчить про комерційну привабливість науково-технічної розробки і може спонукати потенційного інвестора профінансувати впровадження даної розробки та виведення її на ринок.

Отже можна зробити висновок про доцільність проведення науково-дослідної роботи за темою «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування».

ВИСНОВКИ

У процесі виконання магістерської кваліфікаційної роботи було проведено детальний аналіз сучасного стану технологій просторової орієнтації для людей із вадами зору, зокрема систем, що використовують ультразвукові сенсори для виявлення перешкод. Особливу увагу приділено обмеженням та недолікам існуючих рішень, таким як низька точність вимірювань, затримки в обробці сигналів і недостатній тактильний зворотний зв'язок. За результатами аналізу визначено основні проблеми, які було враховано при розробці засобу просторового орієнтування.

Було теоретично обґрунтовано та реалізовано архітектуру мікроконтролерного пристрою просторового орієнтування на базі Arduino Nano, ультразвукових датчиків HC-SR04 та вібраційних сервоприводів SG90. Розроблено алгоритм адаптивного визначення перешкод, який забезпечує обробку сигналів у режимі реального часу з мінімальними затримками.

Практична реалізація пристрою підтвердила його ефективність під час тестування в реальних умовах. Засіб успішно виявляє об'єкти на відстані до 3 метрів, надаючи користувачеві точну та своєчасну інформацію про їхнє розташування через тактильний зворотний зв'язок. Вплив розроблених алгоритмів на продуктивність пристрою був оцінений шляхом експериментального моделювання. Результати показали, що пристрій забезпечує достатню швидкість реакції для комфортного використання у щоденному житті.

Таким чином, мета роботи – розробка та оптимізація мікроконтролерного засобу просторового орієнтування для осіб із вадами зору – досягнута. Запропоновані методи та рішення забезпечують баланс між точністю, швидкістю обробки сигналів і зручністю використання пристрою. Розроблений засіб може бути застосований для створення доступних та ефективних засобів навігації, які сприятимуть підвищенню мобільності, безпеки та незалежності людей із порушеннями зору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1) L. Kay, "Auditory Perception and Sonar Technology for the Blind: A Review," *IEEE Transactions on Biomedical Engineering*, vol. 59, no. 5, pp. 1234-1245, 2020.
- 2) D. Dakopoulos and N. G. Bourbakis, "Wearable Obstacle Detection Systems for Visually Impaired: A Survey," *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics*, vol. 40, no. 1, pp. 25-35, 2019.
- 3) N. Garcia-Moreno and S. F. Fernández, "Assistive Navigation Devices for the Blind: Challenges and Opportunities," *International Journal of Human-Computer Interaction*, vol. 35, no. 7, pp. 620-635, 2021.
- 4) P. Meijer, "The vOICe: An Auditory Augmented Reality for Visual Impairment," *Journal of Assistive Technologies*, vol. 14, no. 3, pp. 123-135, 2020.
- 5) H. Kim and S. F. Fernández, "Comparative Analysis of Signal Processing Algorithms in Assistive Navigation Systems," *Journal of Intelligent Systems*, vol. 38, no. 4, pp. 765-780, 2020.
- 6) K. Richards and L. Zhang, "Embedded Systems for Assistive Technologies," *Embedded Computing Journal*, vol. 12, no. 4, pp. 210-225, 2020.
- 7) M. Patel and T. Li, "Technologies for Improving Navigation for the Visually Impaired," *Advances in Human-Computer Interaction*, vol. 2020, Article ID 3456789, 2020.
- 8) D. Young and M. Green, "Adaptive Filtering Algorithms for Improving Ultrasonic Distance Measurements," *Journal of Control and Automation Systems*, vol. 29, no. 4, pp. 456-470, 2020.
- 9) L. Zhang and K. Chen, "Machine Learning Approaches for Enhancing Ultrasonic Signal Processing," *Journal of Robotics and Automation*, vol. 37, no. 2, pp. 198-213, 2022.
- 10) R. Gupta and D. Sharma, "Challenges in Developing Assistive Technologies for Visually Impaired Users," *International Journal of Assistive Robotics*, vol. 10, no. 3, pp. 198-210, 2021.

- 11) T. Nakamura and Y. Suzuki, "Prospects for Ultrasonic Navigation Systems in Urban Environments," *Journal of Intelligent Transportation Systems*, vol. 29, no. 6, pp. 654-670, 2020.
- 12) M. Novak, P. Simon, and L. Carter, "Designing Microcontroller-Based Systems for Obstacle Detection," *Microcontroller Journal*, vol. 16, no. 1, pp. 45-60, 2021.
- 13) M. Novak, A. Liu, and K. Wang, "Microcontroller Selection for Assistive Devices," *Journal of Embedded Systems*, vol. 10, no. 3, pp. 89-100, 2021.
- 14) J. Smith and R. Taylor, "Performance Analysis of Arduino Nano in Navigation Systems," *International Journal of Embedded Systems*, vol. 18, no. 4, pp. 98-115, 2020.
- 15) C. Brown and T. Green, "Comparative Study of Microcontroller Platforms for Assistive Devices," *Journal of Embedded Hardware*, vol. 14, no. 1, pp. 90-105, 2021.
- 16) K. Brown, M. Patel, and T. White, "Overview of Components in Arduino Nano," *Embedded Computing Journal*, vol. 14, no. 2, pp. 100-115, 2020. [2.3]
- 17) T. Harrison, M. Green, and L. White, "Ultrasonic Sensors for Distance Measurement: A Review," *Journal of Sensors and Measurement*, vol. 12, no. 4, pp. 200-220, 2020.
- 18) R. Gupta and F. Thompson, "Choosing the Right Ultrasonic Sensor for Obstacle Detection," *Sensors Journal*, vol. 18, no. 3, pp. 100-115, 2021.
- 19) L. Carter and S. Brown, "Ultrasonic Sensor Integration in Embedded Systems," *Journal of Embedded Systems*, vol. 15, no. 5, pp. 89-105, 2022.
- 20) H. Kim and S. Kim, "Ultrasonic Sensors: A Comprehensive Review of HC-SR04 and Its Applications," *Journal of Robotics and Automation*, vol. 34, no. 2, pp. 215-230, 2020.
- 21) N. Garcia-Moreno, "Performance Analysis of HC-SR04 in Assistive Devices for the Visually Impaired," *Sensors and Actuators A: Physical*, vol. 301, pp. 111722, 2021.

22) D. Dakopoulos and N. G. Bourbakis, "Software Development for Embedded Systems Using Arduino Nano," *International Journal of Embedded Systems*, vol. 9, no. 4, pp. 245-260, 2020.

23) S. F. Fernández, "Real-Time Programming for Assistive Devices: Implementation on Arduino Nano," *Journal of Microcontroller Engineering*, vol. 15, no. 5, pp. 520-532, 2021.

24) <https://www.arduino.cc/en/software>

25) M. Banzi and M. Shiloh, "Getting Started with Arduino: The Open Source Electronics Prototyping Platform," 3rd ed., Maker Media, pp. 45-78, 2020.

26) D. Molloy, "Arduino Programming for Beginners: The Essentials of Arduino Libraries and Code," CRC Press, pp. 99-135, 2021.

27) N. G. Bourbakis, "Microcontroller-Based Systems for Obstacle Detection: A Component-Level Review," *Journal of Control and Automation Engineering*, vol. 18, no. 2, pp. 445-460, 2020.

28) D. Dakopoulos, "Characterization and Calibration of Ultrasonic Sensors in Embedded Systems," *IEEE Transactions on Instrumentation and Measurement*, vol. 68, no. 8, pp. 2450-2465, 2021.

29) S. F. Fernández, "Comparison of Ultrasonic Sensors: From HC-SR04 to Advanced Modules," *Journal of Mechatronics Systems*, vol. 17, no. 1, pp. 78-95, 2020.

30) N. Garcia-Moreno, "Technological Process of Calibration for Embedded Navigation Devices," *Journal of Applied Robotics*, vol. 22, no. 5, pp. 640-655, 2020.

31) L. Kay, "Implementation of Automated Testing and Calibration for Assistive Systems," *Journal of Industrial Automation*, vol. 12, no. 4, pp. 310-328, 2021.

32) S. F. Fernández, "Troubleshooting Ultrasonic Sensors in Real-Time Applications," *Journal of Sensor Diagnostics*, vol. 11, no. 2, pp. 210-225, 2020.

33) Методичні вказівки до виконання економічної частини магістерських кваліфікаційних робіт / Уклад. : В. О. Козловський, О. Й. Лесько, В. В. Кавецький. – Вінниця : ВНТУ, 2021. – 42 с.

34) Кавецький В. В. Економічне обґрунтування інноваційних рішень: практикум / В. В. Кавецький, В. О. Козловський, І. В. Причепа – Вінниця : ВНТУ, 2016. – 113 с.

Додаток А
(обов'язковий)

ІЛЮСТРАТИВНА ЧАСТИНА

РОЗРОБКА МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО ОРІЄНТУВАННЯ

Виконав: студент 2-го курсу, групи РТ-23м
спеціальності 172 – Електронні комунікації та
радіотехніка

(шифр і назва напрямку підготовки, спеціальності)

Білецький С.С.

(прізвище та ініціали)

Керівник: к.т.н. доц.доцент. каф. ІРТС

Савицький А. Ю

(прізвище та ініціали)

«12»

12

2024 р.

Вінниця ВНТУ - 2024 рік

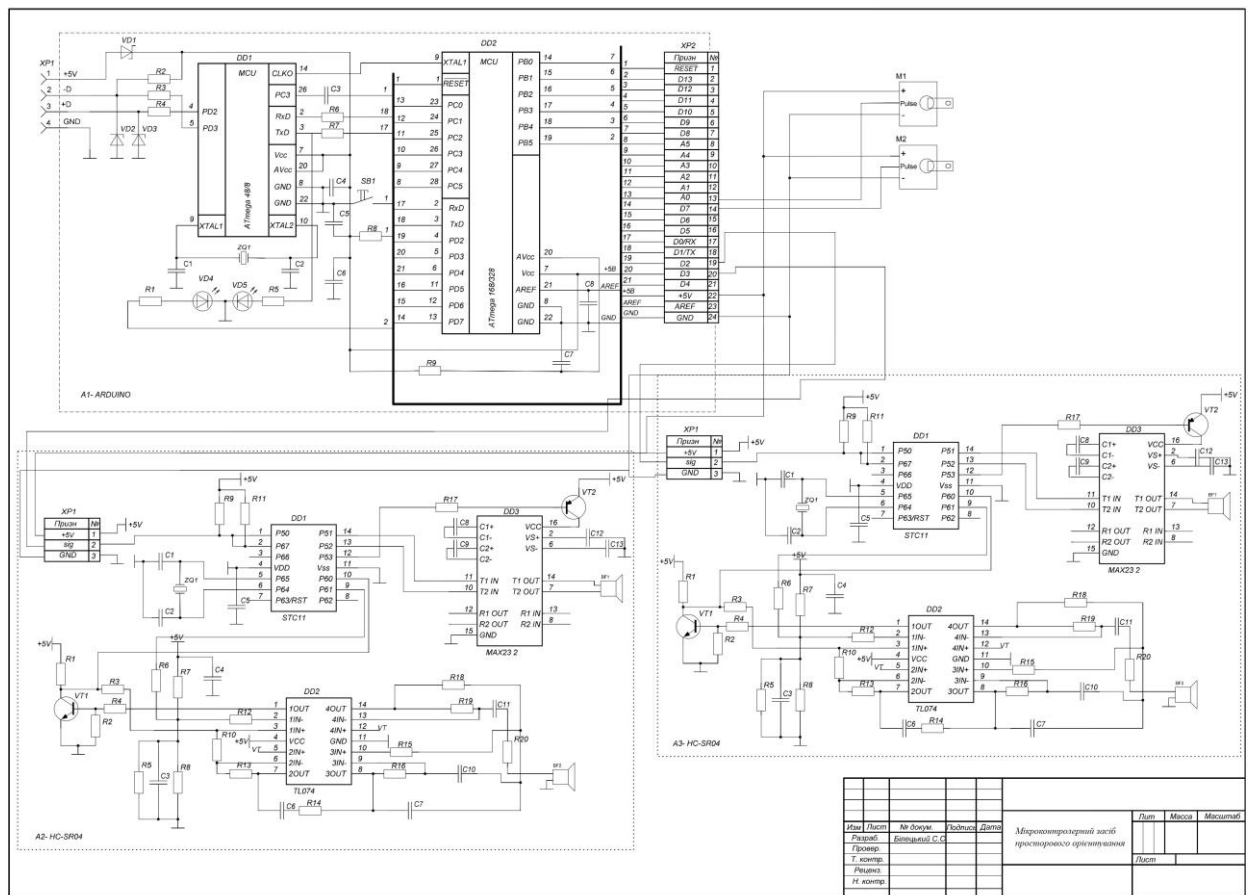

Рисунок 1 – Схема електрична принципова

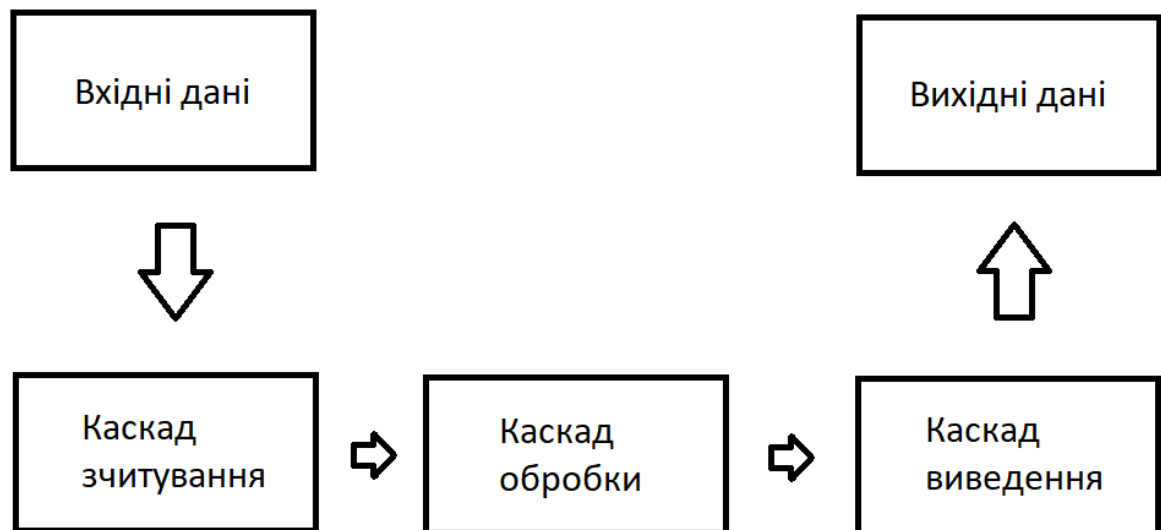

Рисунок 2 – Блок схема мікроконтролерного засобу просторового орієнтування

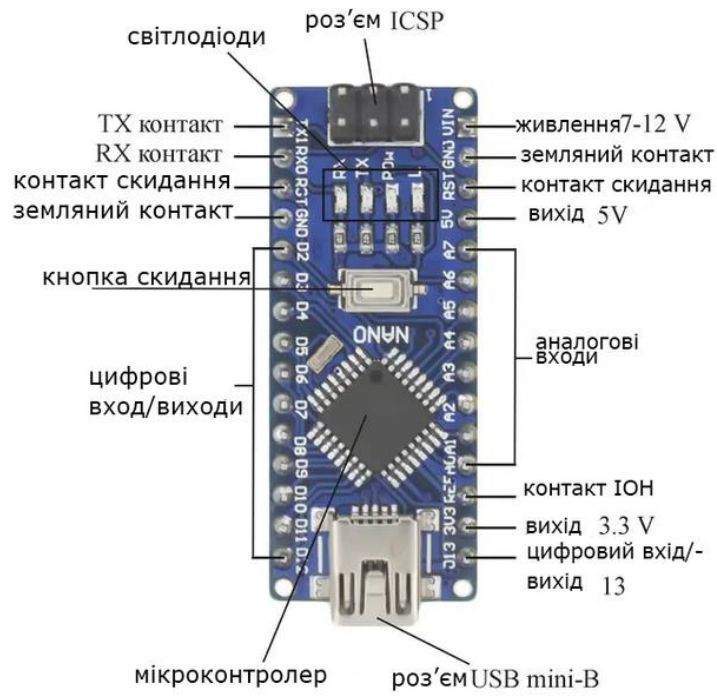

Рисунок 3 – Розпіновка Arduino Nano

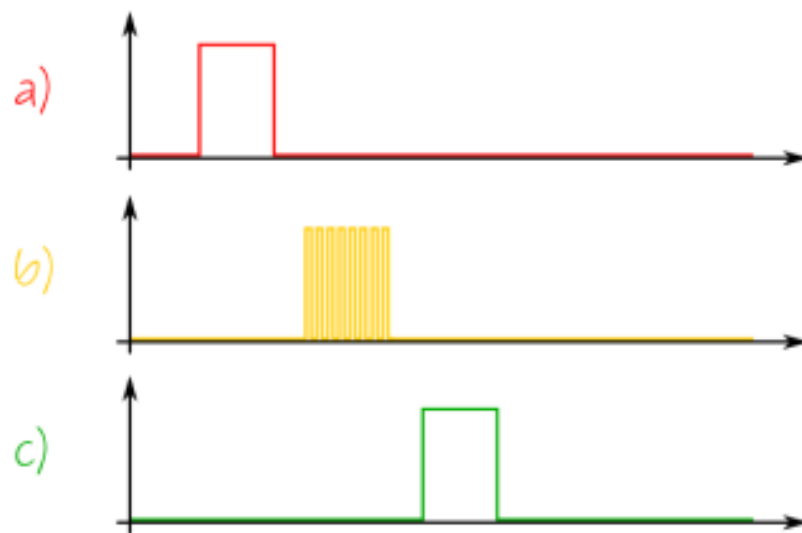

Рисунок 4 – Діаграми сигналів датчика HC-SR04 при роботі

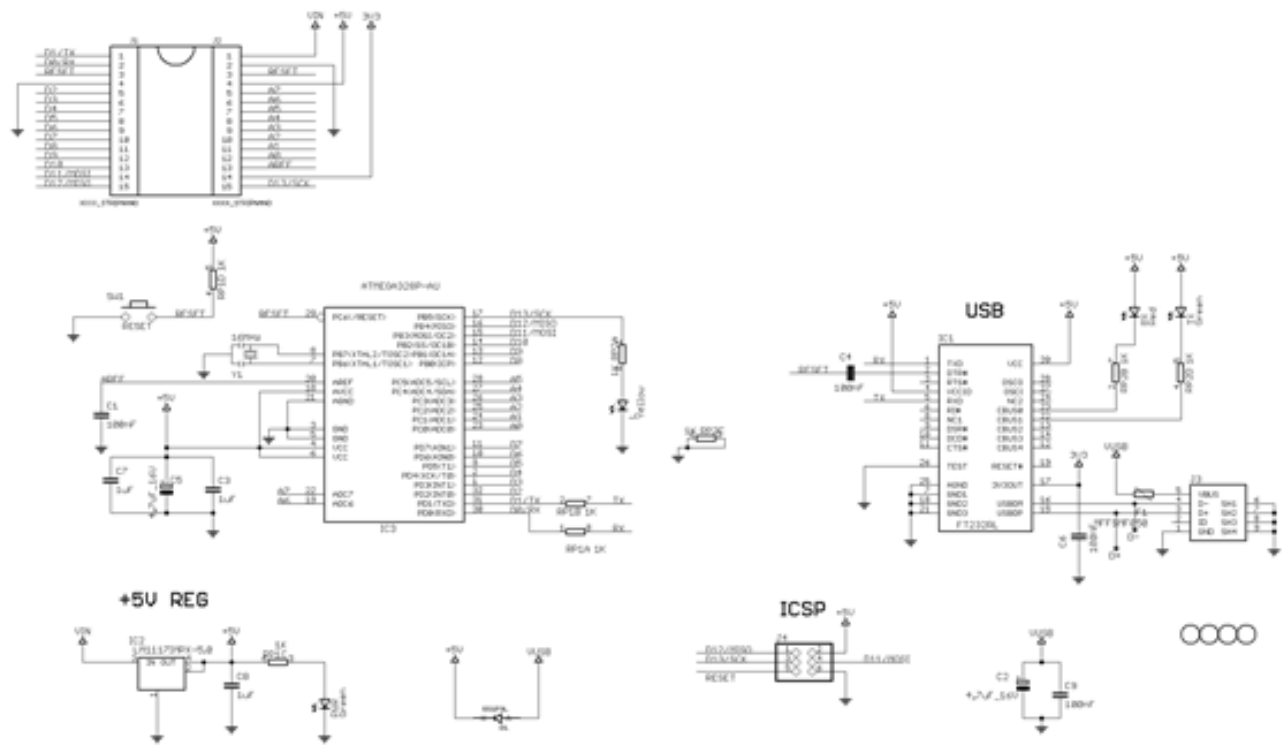

Рисунок 5 – Електрична принципова схема Arduino Nano

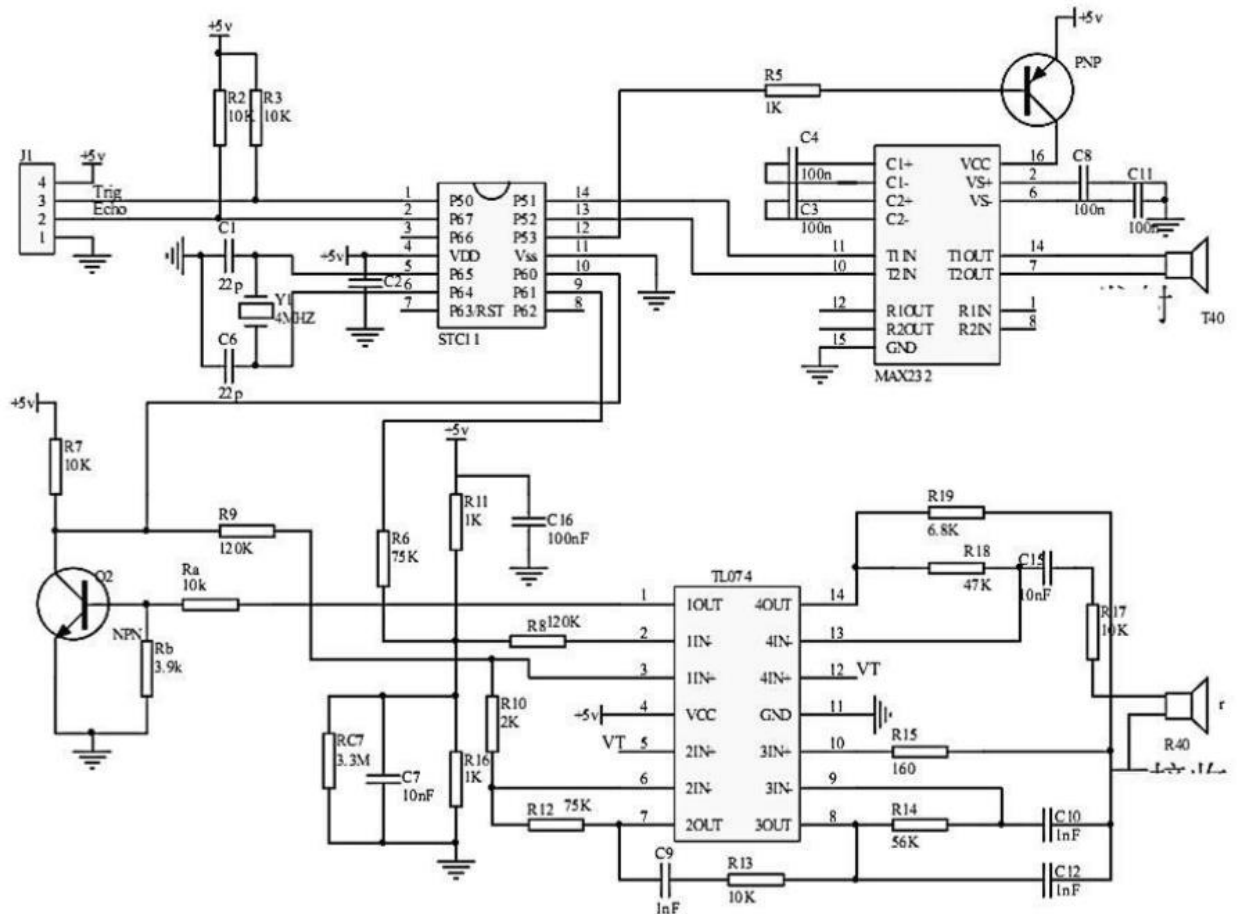

Рисунок 6 – Електрична принципова схема ультразвукового вимірювача відстані HC-RS4

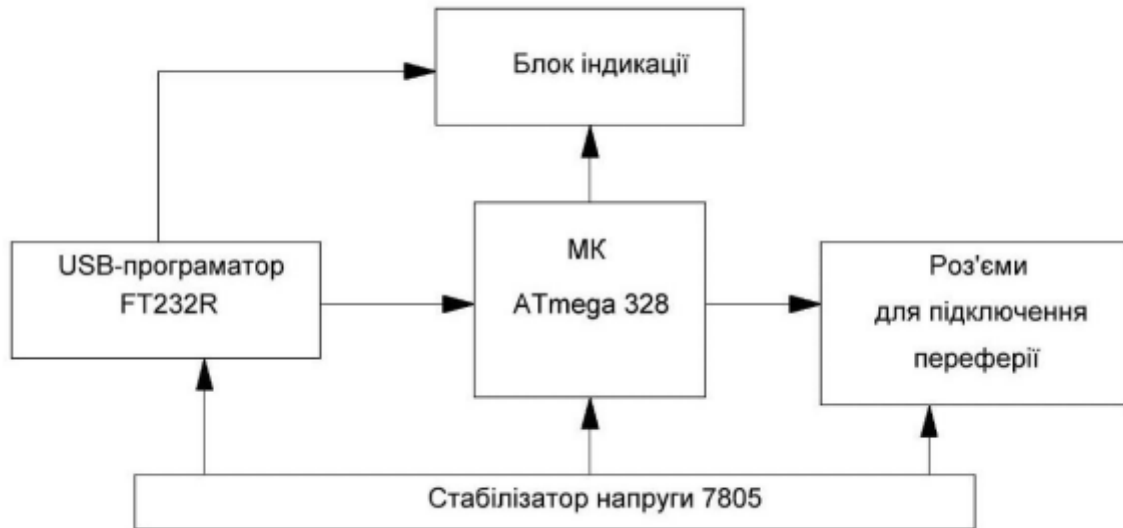

Рисунок 7 – Структурна схема Arduino Nano

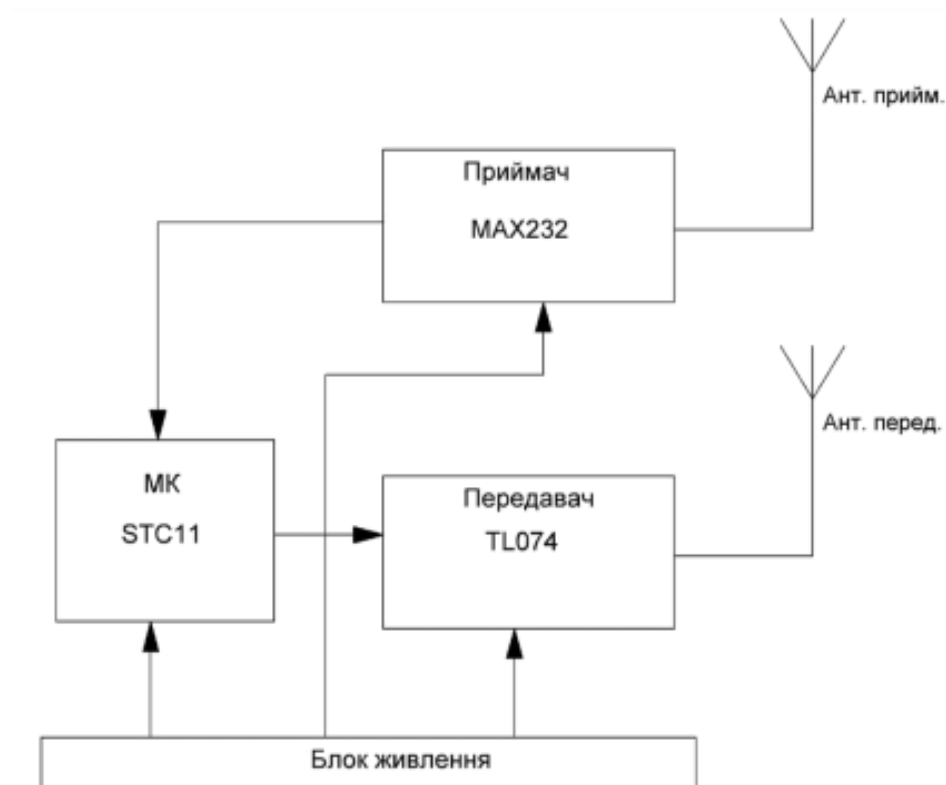

Рисунок 8 – Структурна схема датчика HC-SR04

Додаток Б
(обов'язковий)

ПРОТОКОЛ ПЕРЕВІРКИ РОБОТИ

**РОЗРОБКА МІКРОКОНТРОЛЕРНОГО ЗАСОБУ ПРОСТОРОВОГО
ОРІЄНТУВАННЯ**

ПРОТОКОЛ
ПЕРЕВІРКИ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА НАЯВНІСТЬ ТЕКСТОВИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ

Назва роботи: «Розробка мікроконтролерного засобу просторового орієнтування»

Тип роботи: МКР
(БДР, МКР)

Підрозділ ІРТС, ІЕС
(кафедра, факультет)

Показники звіту подібності Turnitin

Оригінальність 87,0% Схожість 13,0%

Аналіз звіту подібності (відмітити потрібне):

- ☒ 1. Запозичення, виявлені у роботі, оформлені коректно і не містять ознак плагіату.
- ☐ 2. Виявлені у роботі запозичення не мають ознак плагіату, але їх надмірна кількість викликає сумніви щодо цінності роботи і відсутності самостійності її виконання автором. Роботу направити на розгляд експертної комісії кафедри.
- ☐ 3. Виявлені у роботі запозичення є недобросовісними і мають ознаки плагіату та/або в ній містяться навмисні спотворення тексту, що вказують на спроби приховування недобросовісних запозичень.

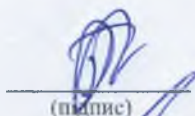
Особа, відповідальна за перевірку

(підпис)

Андрій СЕМЕНОВ
(прізвище, ініціали)

Ознайомлені з повним звітом подібності, який був згенерований системою Turnitin щодо роботи.

Автор роботи

(підпис)

Станіслав БІЛЕЦЬКИЙ
(прізвище, ініціали)

Керівник роботи

(підпис)

Антон САВИЦЬКИЙ
(прізвище, ініціали)

Додаток В (довідниковий)

Лістинг програми для Мікроконтролерного засобу просторового орієнтування

```
#include <NewPing.h>
#include <Servo.h>

// Налаштування ультразвукових датчиків
const int trigPins[3] = {2, 4, 6}; // Тригерні піни
const int echoPins[3] = {3, 5, 7}; // Ехо-піни
const int maxDistance = 100;      // Максимальна відстань (см)

// Створення об'єктів NewPing
NewPing sonar[3] = {
    NewPing(trigPins[0], echoPins[0], maxDistance),
    NewPing(trigPins[1], echoPins[1], maxDistance),
    NewPing(trigPins[2], echoPins[2], maxDistance)
};

// Сервомотори
Servo servos[3];
const int servoPins[3] = {9, 10, 11}; // Піни сервомоторів

// Константи
const int minDistance = 10; // Мінімальна відстань (см)
const int numReadings = 5; // Кількість вимірювань для фільтрації

// Буфери для вимірювань
int readings[3][numReadings] = {0}; // Масив для зберігання вимірювань
int currentIndex[3] = {0};          // Індекс поточного вимірювання
int filteredDistance[3] = {maxDistance}; // Збережені фільтровані відстані
```

```
void setup() {  
    Serial.begin(9600);  
  
    // Ініціалізація сервомоторів  
    for (int i = 0; i < 3; i++) {  
        servos[i].attach(servoPins[i]);  
        servos[i].write(0); // Початковий стан  
        for (int j = 0; j < numReadings; j++) readings[i][j] = maxDistance; //
```

Очищення буфера

```
    }  
}  
  
void loop() {  
    for (int i = 0; i < 3; i++) {  
        // Вимірювання відстані  
        int distance = sonar[i].ping_cm();  
  
        // Ігнорування шуму (аномальних значень)  
        if (distance == 0 || distance > maxDistance) distance = maxDistance;  
  
        // Додавання нового значення в буфер  
        readings[i][currentIndex[i]] = distance;  
        currentIndex[i] = (currentIndex[i] + 1) % numReadings;  
  
        // Розрахунок середнього значення  
        filteredDistance[i] = averageFilter(readings[i]);  
  
        // Передача сигналу на сервомотор  
        int angle = mapToAngle(filteredDistance[i]);  
        servos[i].write(angle);  
    }  
}
```

```
// Мінімальна затримка для стабільності  
delay(5);  
}
```

```
// Функція для усереднення значень  
int averageFilter(int *buffer) {  
    int sum = 0;  
    for (int i = 0; i < numReadings; i++) {  
        sum += buffer[i];  
    }  
    return sum / numReadings;  
}
```

```
// Функція для мапування відстані в кут сервомотора  
int mapToAngle(int distance) {  
    return map(constrain(distance, minDistance, maxDistance), minDistance,  
maxDistance, 180, 0);  
}
```